

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9513100099
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Hrubala
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2015:9513100099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu a sudcov JUDr. Jána Giertliho a JUDr. Jozefa Šutku, v trestnej veci obžalovaných T.. P. V. a spol., stíhaných pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 261 ods. 1, ods. 4 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom subvenčného podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. decembra 2015 takto

rozhodol:

obžalovaní

1. T.. P. V., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom K. G. č. XXX,
2. T. E. U., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., X. č. XXXX/X,
3. B. L., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., B. č. XX,

sú vinní, že

T.. P. V. a T.. E. U. ako konatelia spoločnosti O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava so sídlom Brzotín, uzavreli dňa 28.04.2009 v Bratislave s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, zastúpeným Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou (ďalej „SIEA“), Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR-111SP-0801/0021/25 v znení jej dodatkov č. 1 až 3 (ďalej „Zmluva“) v rámci Operačného programu Konkurencieschopnosť a hospodársky rast, na projekt č. 25110120021 „Zvýšenie efektívnosti a konkurencieschopnosti firmy zavedením inovačnej technológie do výroby“, do výšky 342.647,93 €, tvoriacich 50% z celkovej sumy 685.295,86 € oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu, na základe ktorej po vzájomnej dohode s B. L. ako konateľom spoločnosti BEKAST, s. r. o. so sídlom v Rožňave, víťazom obchodnej verejnej súťaže vyhlasovateľa O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava v predmete „Dodávka strojov pre finálne spracovanie plechu a profilov, povrchovú úpravu, zaškolenie zamestnancov a nevyhnutných stavebno-technických úprav výrobnéj haly“ vyhlásenej dňa 24.06.2008, v úmysle vylákať finančné prostriedky napriek povinnostiam vyplývajúcim z:

- čl. 3 Všeobecných zmluvných podmienok ako neoddeliteľnej súčasť Zmluvy, podľa ktorého je prijímateľ povinný postupovať pri zadávaní zákaziek na dodanie tovarov, prác a služieb potrebných pre Realizáciu aktivít projektu podľa ustanovení §§ 281 až 288 Obchodného zákonníka o Obchodnej verejnej súťaži v súlade s podmienkami stanovenými v Príručke pre žiadateľa,

- čl. 14 odsek 1) Všeobecných zmluvných podmienok, podľa ktorých oprávnené výdavky sú všetky výdavky, ktoré sú nevyhnutné na Realizáciu aktivít Projektu tak, ako je uvedený v článku 2 Zmluvy, ktoré spĺňajú podmienky:

písmeno c) oprávnenosti výdavkov v zmysle príslušnej Výzvy na predkladanie žiadostí o NFP, definujúcej oprávnené výdavky ako výdavky, ktoré sú vzhľadom na všetky okolnosti reálne, správne, aktuálne, a ktoré sa navzájom neprekrývajú,
písmeno d) zodpovedajú cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku,
písmeno g) v prípade prác, tovarov a služieb od tretích subjektov boli obstarané v súlade s ustanoveniami Zmluvy a všeobecne záväznými predpismi SR a EÚ,
písmeno h) boli vynaložené v súlade so Zmluvou, právnymi predpismi SR a EÚ,

čo v konečnom dôsledku znamená porušenie povinností právnickej osoby, ktorej sa poskytujú verejné prostriedky v zmysle § 19 ods. 3 zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v nadväznosti na ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka,

dňa 08.09.2010 T. E. U. za O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava predložil SIEA priebežnú žiadosť o platbu č. 25110120021501 zo dňa 02.09.2010 s nárokom na úhradu výdavkov v celkovej výške 610.211,20 € (bez DPH), pozostávajúcich zo sumy 26.728,50 € za stavebné úpravy výrobné haly a zo sumy 583.482,70 € za nákup zariadení: laserového rezacieho centra typ Trulaser 3030 BE v hodnote 468.830,91 €, hydraulického ohraňovacieho lisu CNC typ TruBend 3120 v hodnote 83.449,51 €, nožnic na plech typu TruShear 3103 v hodnote 30.700 €, v ktorej žiadosti oprávnenosť nákladov nebola deklarovaná účtovnými dokladmi reflektujúcimi skutočný stav oprávnenosti nákladov, kde účtovné doklady boli vystavené spoločnosťou BEKAST, s. r. o., ktorá v skutočnosti v účtovných dokladoch uvedené zariadenia a práce len formálne a fakturačne dodala O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava, pričom dôvodnosť navýšenia ceny komplexu zariadení v celkovej výške 183.482,70 € oproti zistenej reálnej cene samotných strojových zariadení nijak nedokladovala, pričom ešte predtým

T. E. U. a T. P. V. ako konatelia O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava kúpili v skutočnosti tieto strojové zariadenia na základe Zmluvy o dodávke mechanických, elektrických a príbuzných výrobkov uzavretej dňa 09.03.2010 s dodávateľom TRUMPF Slovakia, s. r. o. Košice na dodávku laserového rezacieho zariadenia TruLaser 3030BE za sumu 290.000 €, ktorý im na základe faktúry č. 2009022573 zo dňa 31.05.2010 bol dodaný dňa 31.05.2010, ohraňovacieho lisu TruBend 3120 za sumu 71.000 €, ktorý im bol na základe faktúry č. 2009022616 zo dňa 08.06.2010 dodaný dňa 08.06.2010, tabuľových nožnic TruShear 3103 za sumu 39.000 €, ktoré im na základe faktúry č. 2009022625 zo dňa 08.06.2010 boli dodané dňa 08.06.2010,

následne v prvom prípade nasledovný deň a v ďalších prípadoch o sedem dní vyhotovili účtovné doklady o dodávke technologických zariadení dodávateľom O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava pre odberateľa BEKAST, s. r. o., konkrétne faktúru č. 1000217 zo dňa 01.06.2010 za dodávku laserového rezacieho centra typ TruLaser 3030BE za sumu 462.000 €, faktúru č. 1000240 zo dňa 15.06.2010 za dodávku hydraulického ohraňovacieho lisu CNC za sumu 81.949,51 €, faktúru č. 1000241 zo dňa 15.06.2010 za dodanie nožnic na plech za sumu 30.700 €, kde takisto dôvodnosť navýšenia ceny komplexu strojov vrátane prípadných prác, úkonov a nákupov potrebných k sfunkčneniu týchto strojov v celkovej výške 174.649,51 € oproti spoločnosťou TRUMPF Slovakia, s.r.o. deklarovanej cene samotných strojových zariadení nebola nijak dokladovaná a ktoré faktúry za dodávateľa podpísal T. E. U.,

teda vyhotovili vyššie uvedené účtovné doklady, o ktoré sa opierala žiadosť o platbu zo dňa 02.09.2010 o dodávke týchto strojov a zariadení dodávateľom BEKAST, s. r. o. odberateľovi O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava, konkrétne faktúru č. 005/2010 zo dňa 01.06.2010 na sumu 468.830 € za laserové rezacie centrum typ Trulaser 3030BE, faktúru č. 006/2010 zo dňa 15.06.2010 za dodanie hydraulického ohraňovacieho lisu CNC typu TruBend 3120 za sumu 83.459,51 € a faktúru č. 007/2010 zo dňa 18.06.2010 na sumu 31.202,28 € za dodanie nožnic na plech typu TruShear 3103, podpísané B. L.,

ktoré účtovné doklady vo svojom komplexe najmä z dôvodu absencie vymenovania položiek súvisiacich s nevyhnutnými úkonmi potrebnými na sfunkčnenie komplexu zariadení v súvislosti s vymenovaním týchto položiek v inom účtovnom doklade, teda z dôvodu osobitného spôsobu fakturácie stavebných úprav súvisiacich so sfunkčnením komplexu zariadení nereflektovali reálny stav a neumožňovali kontrolu oprávnenosti položiek, čo v konečnom dôsledku fingovalo stav, že sa uplatňujú oprávnené výdavky schválené na sfunkčnenie laserového rezacieho centra tak, ako toto zariadenie bolo definované vo vyhlásenej obchodnej verejnej súťaži dňa 10.6.2008, zároveň

účtovnými dokladmi o dodávke strojov spoločnosťou BEKAST, s. r. o. pre O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava sa v žiadosti o platbu č. 25110120021501 zo dňa 02.09.2010 deklarovala oprávnenosť žiadaných výdavkov v celkovej výške 583.482,70 €, na základe ktorých bola poskytovateľom uhradená O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava dňa 02.12.2010 suma 305.105,54 € vo výške 50% výdavkov deklarovaných v uvedenej žiadosti, čím došlo k porušeniu vyššie uvedených ustanovení normatívnych i individuálnych právnych aktov, neschopnosť dodávateľa a výhercu obchodnej verejnej súťaže plniť zmluvný záväzok v rozpore s čl. 6.2 Zmluvy SIAE nebola oznámená, výsledky vyhlásenej obchodnej verejnej súťaže neboli anulované a nebola vyhlásená nová obchodná verejná súťaž,

a teda na iný ako určený a schválený účel z hľadiska oprávnenosti nákladov bolo použitých celkovo 91.741,35 €, čo je 50% ako schválenej spoluúčasti na financovaní projektu zo sumy 183.482,70 €, ktorú sumu je možné znížiť o 26 728,50 €, čo tvorí oprávnené stavebné náklady, ktorých výkon v zmysle predloženého rozpočtu ako výkon jediných úkonov, prác a nákupov bol povolený z hľadiska posúdenia oprávnenosti nákladov hradených z verejných prostriedkov, pričom z výslednej sumy 65 012,84 € tvoria prostriedky rozpočtu Európskych spoločenstiev sumu 55.260,91 € (85%) a prostriedky štátneho rozpočtu sumu 9.751,93 €,

t e d a

- spoločným konaním predložili nesprávne doklady a použili prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel a umožnili tým spôsobenie sprenevery prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev a týmto činom spôsobili značnú škodu,

- spoločným konaním vylákali od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňali a to tým, že ho uviedli do omylu v otázke ich splnenia a neoprávnene získaný príspevok zo štátneho rozpočtu použili vo väčšom rozsahu na iný ako určený účel,

č í m s p á c h a l i

zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 261 odsek 1, 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 225 odsek 1, 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný T.. P. V.

podľa § 261 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 34 ods. 5 písm. a), § 38 ods. 2 § 36 písm. j), 37 písm. h), 39 ods. 1 ods. 3 písm. e), 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov

Podľa § 49 ods. 1 písm a) Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky

obžalovaný T.. E. U.

podľa § 261 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 34 ods. 5 písm. a), § 38 ods. 2 § 36 písm. j), 37 písm. h), 39 ods. 1 ods. 3 písm. e), 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov

Podľa § 49 ods. 1 písm a) Trestného zákona sa mu výkon trestu podmieniene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky

obžalovaný B. L.

podľa § 261 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 34 ods. 5 písm. a), § 38 ods. 2 § 36 písm. j), 37 písm. h), 39 ods. 1 ods. 3 písm. e), 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace

Podľa § 49 ods. 1 písm a) Trestného zákona sa mu výkon trestu podmieniene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený Ministerstvo hospodárstva SR, Mierová 19, 827 15 Bratislava, IČO: 00686832, odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.06.2013 prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR v Bratislave podal na tunajší súd obžalobu na obvinených T.. P. V., T.. E. U. a B. L., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 261 odsek 1, 4 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom subvenčného podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 225 odsek 1, 5 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

T.. P. V. a T.. E. U. ako konatelia spoločnosti O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava so sídlom Brzotín, uzavreli dňa 28.04.2009 v Bratislave s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, zastúpeným Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou (ďalej SIEA), Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR-111SP-0801/0021/25 v znení jej dodatkov č. 1 až 3 (ďalej Zmluva) v rámci Operačného programu Konkurencieschopnosť a hospodársky rast, na projekt č. 25110120021 „Zvýšenie efektívnosti a konkurencieschopnosti firmy zavedením inovačnej technológie do výroby“, do výšky 342.647,93 €, tvoriacich 50% z celkovej sumy 685.295,86 € oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu, na základe ktorej po vzájomnej dohode s B. L. ako konateľom spoločnosti BEKAST, s. r. o. so sídlom v Rožňave, víťazom verejnej obchodnej súťaže vyhlasovateľa O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava v predmete „Dodávka strojov pre finálne spracovanie plechu a profilov, povrchovú úpravu, zaškolenie zamestnancov a nevyhnutných stavebno-technických úprav výrobné haly“ vyhlásenej dňa 24.06.2008, v úmysle vylákať finančné prostriedky napriek povinnostiam vyplývajúcim z:

- čl. 3 Všeobecných zmluvných podmienok ako neoddeliteľnej súčasť Zmluvy, podľa ktorého je prijímateľ povinný postupovať pri zadávaní zákaziek na dodanie tovarov, prác a služieb potrebných pre Realizáciu aktivít projektu podľa ustanovení §§ 281 až 288 Obchodného zákonníka o Obchodnej verejnej súťaži v súlade s podmienkami stanovenými v Príručke pre žiadateľa,

- čl. 14 odsek 1) Všeobecných zmluvných podmienok, podľa ktorých oprávnené výdavky sú všetky výdavky, ktoré sú nevyhnutné na Realizáciu aktivít Projektu tak, ako je uvedený v článku 2 Zmluvy, ktoré spĺňajú podmienky:

písmeno c) oprávnenosti výdavkov v zmysle príslušnej Výzvy na predkladanie žiadostí o NFP, definujúcej oprávnené výdavky ako výdavky, ktoré sú vzhľadom na všetky okolnosti reálne, správne, aktuálne, a ktoré sa navzájom neprekrývajú,

písmeno d) zodpovedajú cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku,

písmeno g) v prípade prác, tovarov a služieb od tretích subjektov boli obstarané v súlade s ustanoveniami Zmluvy a všeobecne záväznými predpismi SR a EÚ,

písmeno h) boli vynaložené v súlade so Zmluvou, právnymi predpismi SR a EÚ,

dňa 08.09.2010 T.. E. U. za O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava predložil SIAE priebežnú žiadosť o platbu č. 25110120021501 zo dňa 02.09.2010 s nárokom na úhradu výdavkov v celkovej výške 610.211,20 € (bez DPH), pozostávajúcich zo sumy 26.728,50 € za stavebné úpravy výrobné haly a zo sumy 583.482,70 € za nákup strojov: laserového rezacieho centra typ Trulaser 3030 BE v hodnote 468.830,91 €, hydraulického ohraňovacieho lisu CNC typ TruBend 3120 v hodnote 83.449,51 €, nožníc na plech typu TruShear 3103 v hodnote 30.700 Eur deklarovaný nepravdivými faktúrami vystavenými spoločnosťou

BEKAST, s. r. o., ktorá v skutočnosti tieto stroje nekúpila a nedodala ich O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava, ale

T. E. U. a T. P. V. ako konatelia O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava kúpili v skutočnosti tieto stroje na základe Zmluvy o dodávke mechanických, elektrických a príbuzných výrobkov uzavretej dňa 09.03.2010 s dodávateľom TRUMPF Slovakia, s. r. o. Košice na dodávku laserového rezacieho stroja TruLaser 3030BE za sumu 290.000 €, ktorý im na základe faktúry č. 2009022573 zo dňa 31.05.2010 bol dodaný dňa 31.05.2010, ohraňovacieho lisu TruBend 3120 za sumu 71.000 €, ktorý im bol na základe faktúry č. 2009022616 zo dňa 08.06.2010 dodaný dňa 08.06.2010, tabuľových nožníc TruShear 3103 za sumu 39.000 €, ktoré im na základe faktúry č. 2009022625 zo dňa 08.06.2010 boli dodané dňa 08.06.2010,

následne vyhotovili nepravdivé účtovné doklady o dodávke strojov dodávateľom O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava pre odberateľa BEKAST, s. r. o.: faktúru č. 1000241 zo dňa 15.06.2010 za dodanie nožníc na plech za sumu 30.700 €, faktúru č. 1000240 zo dňa 15.06.2010 za dodávku hydraulického ohraňovacieho lisu CNC za sumu 81.949,51 €, faktúru č. 1000217 zo dňa 01.06.2010 za dodávku laserového rezacieho centra typ TruLaser 3030BE za sumu 462.000 €, ktoré za dodávateľa podpísal T. E. U.,

vyhotovili nepravdivé účtovné doklady o dodávke týchto strojov dodávateľom BEKAST, s. r. o. odberateľovi O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava: faktúru č. 007/2010 zo dňa 18.06.2010 na sumu 31.202,28 € za dodanie nožníc na plech typu TruShear 3103, faktúru č. 006/2010 zo dňa 15.06.2010 za dodanie hydraulického ohraňovacieho lisu CNC typu TruBend 3120 za sumu 83.459,51 €, faktúru č. 005/2010 zo dňa 01.06.2010 na sumu 468.830 € za laserové rezacie centrum typ Trulaser 3030BE, podpísané B. L., a týmito nepravdivými účtovnými dokladmi o dodávke strojov spoločnosťou BEKAST, s. r. o. pre O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava deklarovali oprávnenosť žiadaných výdavkov v žiadosti o platbu č. 25110120021501 v celkovej výške 583.482,70 €, na základe ktorých bola poskytovateľom uhradená O.M.D.KOVO, spol. s r.o. Rožňava dňa 02.12.2010 suma 305.105,54 € vo výške 50% výdavkov deklarovaných v žiadosti o platbu č. 25110120021501 zo dňa 02.09.2010, čím porušili vyššie uvedené ustanovenia Zmluvy a Ministerstvu hospodárstva SR spôsobili škodu vo výške 291.741,35 € pozostávajúcu zo sumy 247.980,15 € z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja a sumy 43.761,20 € zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

V zmysle § 243 ods. 1 Trestného poriadku predseda senátu preskúmal obžalobu a dospel k záveru, že vec nie je potrebné predbežne prejednať na zasadnutí senátu, môže byť v nej nariadené hlavné pojednávanie. Termín tohto pojednávania stanovil dňa 30.08.2013 a to na konkrétne termíny v mesiaci október 2013. Rozsah a spôsob dokazovania a presný rozpis plánovaných úkonov na hlavnom pojednávaní bol predsedom senátu spracovaný dňa 30.08.2013 a následne stranám bezprostredne zaslaný dňa 03.09.2013.

Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie vo veci, súd na hlavnom pojednávaní vypočul všetkých troch obžalovaných, v podstate všetkých svedkov, ktorí boli k veci vypočutí v rámci prípravného konania, oboznámil sa so všetkými listinnými dôkazmi, na návrh obžalovaných vypočul i znalca T. C. A. a oboznámil sa s ním vypracovaným znaleckým posudkom. Ďalšie návrhy obžalovaných na doplnenie dokazovania spočívajúce v ohliadke miesta činu a vo výsluchu konateľa podnikateľského subjektu TRUMPF, s.r.o., súd odmietol, nakoľko okolnosti, ktoré sa mali týmito dôkaznými prostriedkami preukázať (funkčnosť zariadení, na ktoré boli poskytnuté prostriedky z verejných financií, úspešnosť realizácie projektu, resp. okolnosti súvisiace s presným časovým vymedzením dodávok strojov a zariadení od firmy TRUMPF a to, či v rámci rokovaní medzi O.M.D. KOVO, spol. s.r.o. a TRUMPF, s.r.o. bola či nebola zmienka o verejnom obstarávaní a o firme BEKAST), súd považoval za nespochybnené a v súlade s predstavou obžalovaných (pokiaľ ide o funkčnosť výrobných hál, úspešnú realizáciu projektu), resp. za v dostatočnom rozsahu preukázané inými dôkaznými prostriedkami (časové súvislosti dodávok, zmienky o verejnom obstarávaní, firme BEKAST, s.r.o. ...).

Vo veci bol prvý rozsudok prvostupňového súdu vynesený dňa 8. októbra 2013. Na základe odvolania obžalovaných i prokurátorky bol tento rozsudok uznesením Najvyššieho súdu SR uznesením zo dňa 25. marca 2015 sp. zn. 3To 11/2013 zrušený a vec bola prvostupňovému súdu vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a opätovne rozhodol. Možno uviesť, že odvolací súd prvostupňovému vytkol viacero chýb týkajúcich sa sčasti vyhodnotenia skutkového stavu, preskúmateľnosti rozhodnutia a najmä právnej kvalifikácie (predmetné výhrady budú ešte konkretizované), nekonštatoval však žiadne

porušenia procesných predpisov, postoje strán v konaní k meritu veci sa nezmenili a preto je možné aj v rámci tohto rozhodnutia priebeh dokazovania aj v rámci tohto rozsudku zhrnúť nasledovne.

Ani jeden z obžalovaných sa k žalovanej trestnej činnosti nedoznal a počas celého konania všetci traja zdôrazňovali, že všetko prebehlo v súlade s vyhlásenými podmienkami výzvy Ministerstva hospodárstva SR na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok v rámci operačného programu „Konkurencieschopnosť a hospodársky rast“ zo dňa 31. marca 2008 (č. I. 1-7, zv. č. 2, ďalej aj „výzva“) a v súlade so zákonom. Finančné prostriedky boli schválené, kontrola ich použitia dopadla v prospech obžalovaných, a teda nie je možné, že by akýmkoľvek spôsobom boli odcudzené, spreneverené, resp. zneužitú finančné prostriedky Európskych spoločenstiev, resp. štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Zo strany obhajoby bolo zdôrazňované, že žiaden z predložených dokladov nie je dokladom falošným, resp. nepravdivým a všetky doklady vystihujú realitu a nie naopak. U obžalovaných teda absentoval úmysel vylákať finančné prostriedky, pričom účel, na ktorý boli poskytnuté finančné príspevky, bol dodržaný.

Obžalovaný T. P. V. v rámci svojej výpovede v jej úvode obsahlo vysvetľoval vznik podnikateľských subjektov, v ktorých má finančnú účasť, pričom obsahlo vysvetľoval i motiváciu firmy O.M.D. KOVO spol. s.r.o. (ďalej aj „O.M.D. KOVO“) pokiaľ ide o modernizáciu výroby. V rámci snahy túto výrobu modernizovať reagovali na vyhlásenú výzvu ministerstva hospodárstva, manažovanú projekt riadiacim orgánom tohto ministerstva, ktorým v tomto prípade bola Slovenská inovačná a energetická agentúra (ďalej aj „SIAE“). Podmienkou tejto výzvy bolo vypísanie obchodnej verejnej súťaže, čo aj realizovali, pričom veci súvisiace s obchodnou verejnou súťažou (ďalej „OVS“) riešil hlavne pán U.. V rámci tejto výzvy nechceli kúskovať jednotlivé práce, pričom súčasťou ich úsilia bola aj snaha modernizovať výrobnú halu, do ktorej sa rozhodli umiestniť modernú strojárenskú technológiu. Aj preto sa im v rámci vyhodnotenia verejnej súťaže zdala najlepšia ponuka firmy BEKAST, s.r.o. (ďalej aj „BEKAST“), ktorá okrem dodania strojárenskej technológie garantovala aj stavebné úpravy.

O nenávratný finančný príspevok (ďalej aj „NFP“) požiadali niekedy v roku 2009, zhruba mesiac po vyhodnotení OVS. Hneď, ako bol projekt schválený, začala práca, pričom stavebná časť vo väčšej miere v rozpočte uznaná nebola, s čím oni aj počítali. Už na tomto mieste odôvodnenia rozsudku je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný T. V. ani ostatní obžalovaní nespochybnili pravosť a vierohodnosť listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, ktoré dokumentujú tak priebeh verejnej obchodnej súťaže, ako aj priebeh dodávateľsko-odberateľských a fakturačných vzťahov. Keď firma BEKAST, s.r.o. vyhrala OVS, vytvorila sa zmluva o budúcej zmluve, ktorú takisto koncipoval pán U.. V priebehu projektu však všetky za firmu O.M.D. KOVO, s.r.o. konajúce osoby zistili, že to „nebude až také jednoduché“, okrem iného aj preto, že sa zistilo, že firma BEKAST pána L. „nebude mať na to ani technicky ani finančne“.

To bol hlavný dôvod, prečo sa časť technologických dodávok týkajúcich sa strojních zariadení rozhodli realizovať sami, „v spolupráci s pánom L.“. Keďže už predtým poznali firmu TRUMPF, s.r.o. (ďalej aj „TRUMPF“), vstúpili do rokovania s touto firmou priamo oni, pričom na takomto postupe nevideli nič zlé. Obžalovaný T. V. teda nespochybnil, že dodávka strojov fakturačne i technicky prebehla tak, ako to dokumentujú príslušné doklady, teda, že aj v obžalobe uvádzané spolu tri technologické zariadenia najprv kúpila firma O.M.D. KOVO spol. s.r.o., táto ich neskôr previedla na BEKAST, s.r.o., od ktorého ich následne odkúpila (medzi predostretými verziami nebola zhoda len ohľadne faktickej časovej realizácie dodávok, čo bude rozvedené neskôr).

Obžalovaný V. i ostatní obžalovaní veľmi často zdôrazňovali rozdiel medzi dodávkou „stroja“ a dodávkou „zariadenia“, resp. „centra“, ktorý rozdiel bol najmarkantnejší u laserového rezacieho centra TRULASER. K tomuto zariadeniu totiž bolo potrebné zabezpečiť prívod plynov, elektrickej energie, stlačeného vzduchu, zabezpečiť softvér a podobne. Dodávkou tejto pridanej hodnoty k zariadeniu TRULASER potom tento i ostatní obžalovaní vysvetľovali navýšenie ceny v rámci dodávky smerujúcej od firmy O.M.D. KOVO k firme BEKAST.

V konečnom dôsledku obžalovaný tvrdil, že všetky stavebné práce, ktoré boli nevyhnutné k sfunkčneniu celej výrobnéj jednotky, zabezpečovala firma BEKAST, avšak k páliacemu laserovému centru boli potrebné ešte ďalšie zariadenia - mostový žeriav, zabezpečenie manipulácie nutnej k nakladaniu plechov

a podobne, ktoré práce, stroje a zariadenia zabezpečovali oni vo vlastnej rézii, pričom všetky tieto náklady sú premietnuté aj v znaleckom posudku T.. A..

Takýmto spôsobom obžalovaný vysvetľoval navyšovanie cien v rámci jednotlivých faktúr, ktoré kvôli prehľadnosti budú v tabuľkách uvedené v ďalšej časti rozsudku. Všetky potenciálne nejasnosti, resp. rozpory medzi reálnym a zmluvne dokumentovaným vzťahom, na ktoré bol obžalovaný dotazovaný a ktoré v zásade nespochybňoval, vysvetľoval tým, že ak aj nejaké rozdiely (napr. interpretácia výhrady vlastníckeho práva neumožňujúca prevod strojných zariadení kupujúcim subjektom) boli, tieto boli ústne predpokované, resp. existencia rozdielu medzi zmluvne dokumentovaným a reálnym stavom bola dohodnutá zmluvnými stranami.

V súvislosti s dátumami uvedenými na jednotlivých účtovných dokladoch (faktúry, dodacie listy) týkajúcich sa dodania strojných zariadení, obžalovaný uviedol, že tieto nekopírujú presné časy dodávok, pričom strojné zariadenia od TRUMPF, s.r.o. im boli dodané skôr, než je uvedené na faktúrach. Časový úsek medzi dodaním a fakturovaním firme BEKAST im potom umožnil zabezpečiť práce a prídavné zariadenia, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku znalca T.. A.. Obžalovaný ani nikto z O.M.D. KOVO nepovažovali za potrebné podrobnejšie rozpisovať jednotlivé položky, ktoré súviseli so sfunkčnením laserového rezacieho zariadenia. Pokiaľ ide o nákup týchto prídavných zariadení, uviedol len toľko, že nepovažovali za dôležité takéto nákupy dokladovať, uchovávať o nich účtovné doklady, „nejaké však existujú a sú u nich“, žiadne však nepredložil. V tejto súvislosti poukazoval predovšetkým na obžalovanými objednaný znalecký posudok T.. A., ktorý nepochybne existenciu týchto prídavných zariadení a prác dokumentuje. Práce súvisiace so sfunkčnením laserového rezacieho centra „robili vo svojej rézii“, pričom predtým obžalovaný uviedol, že zamestnávali len účtovníčku, a ľudí schopných vykonať napr. stavebné alebo im podobné práce nezamestnávali. Vysvetľoval to využívaním rôznych zmluvných partnerov a podobne, avšak ani v súvislosti s využitím takýchto subjektov sa v spise nenachádzajú žiadne doklady.

Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného T.. E. U., možno konštatovať, že v zásadných bodoch je totožná s výpoveďou obžalovaného T.. V.. Aj tento obžalovaný zdôrazňoval rozdiel medzi rezacím zariadením a laserovým rezacím centrom a ani tento obžalovaný nespochybnil žiadny z listinných dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise. Aj podľa jeho názoru tieto listinné dôkazy kopírujú reálny stav, pričom podľa jeho názoru, spôsob ich vystavenia a spôsob realizácie s účtovnými dokladmi súvisiacich prác a nákupov nie je v rozpore ani s podmienkami použitia NFP, ani s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Podobne ako obžalovaný T.. V., aj obžalovaný T.. U. uviedol, že do kontaktu s firmou TRUMPF prišli ešte skôr, než reagovali na výzvu ministerstva hospodárstva na predkladanie projektov, a to ešte v roku 2007. Videl, že firma TRUMPF vyrába stroje, ktoré by oni mohli použiť a mohol konštatovať, že tieto stroje vyrábajú na vysokej úrovni. Už vtedy sa vo firme rozhodli, že nákup týchto zariadení by mohli vyfinancovať za pomoci nenávratného finančného príspevku. Aj preto sa rozhodli reagovať na výzvu Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, súvisiacu s modernizáciou výroby a v tejto súvislosti oslovili firmu PROJEKT SERVIS v Komárne, od ktorej požadovali spracovanie príslušnej dokumentácie potrebnej k účasti a reakcii na výzvu. V rámci projektu im bolo povedané, že sa musí „predpripraviť obchodná verejná súťaž“ a preto túto OVS z hľadiska obsahovej náplne on pripravil a príslušné dokumenty odniesol do firmy v Komárne, ktorá spracovávala projekt.

Obžalovaný potvrdil, že tak, ako to aj vyplýva z listinných dôkazov, OVS bola vyhlásená dňa 09.06.2008 a otváranie obálok v rámci vyhodnotenia tejto súťaže s ponukami, bolo naplánované na 28.06.2008. Už po vyhlásení tejto súťaže začali za ním chodiť zástupcovia rôznych firiem, pričom do súťaže sa prihlásili štyria záujemcovia. V rámci súťaže však chceli zabezpečiť aj stavebné úpravy potrebné k sprevádzkovaniu nových technologických zariadení, pričom po otvorení obálok zistili, že takéto práce ponúka len firma BEKAST, s.r.o. Aj z tohto dôvodu sa firma BEKAST, s.r.o. stala víťazom obchodnej verejnej súťaže. Sám obžalovaný U. priznal, že s predstaviteľom firmy BEKAST spoluobžalovaným L. sa viac bavili o potrebe rekonštrukcie haly a pokiaľ ide o stroje, hovoril mu ... „tie stroje sú rôzneho typu, toto budeme musieť špecifikovať ako víťazovi súťaže, všetko vyšpecifikujeme ďalej, keď dokončíme halu“.

Aj z výpovede tohto obžalovaného vyplynulo, že riadiaci orgán manažujúci výzvu - agentúra SIAE niektoré náklady uznala ako náklady oprávnené (náklady na nákup strojového zariadenia a s tým súvisiacich stavebných úprav) a niektoré náklady uznala za neoprávnené (ostatné stavebné úpravy).

Po nákupe strojových zariadení prišli na to, že v súvislosti so sfunkčnením strojov je potrebné vykonať ešte ďalšie práce, nákupy a podobne, pričom „vo vlastnej réžii robili aj tie veci, ktoré im neuznali“, teda stavebné úpravy. Pod pojmom „vlastná réžia“ mal na mysli situáciu, kedy mu z BEKAST-u poslali remeselníkov, ale on bol pri tom, ako pracovali. Prác od BEKAST-u však nebolo veľa a bolo aj tak, že ich zamestnanci (zamestnanci O.M.D. KOVO) robili nejaké práce.

Pokiaľ ide o fakturovanie stavebných prác, obžalovaný T. U. si viackrát protirečil, v zásade však chcel uviesť, že v rámci „premeny“ laserového rezacieho zariadenia na laserové rezacie centrum, bolo potrebné vykonať viacero úprav stavebného charakteru nesúvisiacich len s ukotvením stroja a bolo potrebné zariadiť halu rôznymi zariadeniami a k laserovému rezaciemu centru prikúpiť viacero pomocných nástrojov a zariadení, bez ktorých by toto centrum nemohlo fungovať. Na tomto všetkom pracoval on i ľudia z O.M.D. KOVO, ako aj ľudia z firmy BEKAST. Pokiaľ ide o fakturáciu BEKAST-u, kde bola hodnota laserového zariadenia v rámci premeny na laserové centrum navýšená o viac ako 174.000,- €, obžalovaný tvrdil, že prácu ľudí z BEKAST-u, ktorí pracovali s ním, nefakturovali. Tieto práce mali podľa jeho názoru trvať asi mesiac, pričom stroje boli dodané tiež zhruba o mesiac skôr, než je to uvedené v účtovných dokladoch. Pokiaľ bol dotazovaný na tú skutočnosť, z akých dôvodov stavebné úpravy potrebné k sfunkčneniu technologických zariadení nevykonával výherca obchodnej súťaže, odpovedal, že „oni nevedeli, že sa do toho výherca súťaže nevyzná“. V každom prípade však aj tento obžalovaný potvrdil, že navýšenie ceny o viac ako 174.000,- €, kde podstatnú časť prác a nákupov mali vykonať pracovníci O.M.D. KOVO, s.r.o., v rámci faktúr a ostatných účtovných dokladov nijak nekonkretizovali do jednotlivých položiek. V zásade však malo ísť o opravy, úpravy, nákupy a repasácie všetkých tých zariadení, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku T. A.. Na týchto prácach sa firma BEKAST zúčastňovala minimálne, jej pracovníci však robili ďalšie stavebné úpravy, ktoré NFP poskytujúcou agentúrou boli vyhodnotené ako na preplatenie neoprávnené výdavky.

V tejto súvislosti je potrebné opäť pripomenúť, že v inej časti výpovede obžalovaný hovoril, že aj tieto práce si robili „vo vlastnej réžii“, pričom počas celého výsluchu okrem vyššie spomínaných rozdielov medzi laserovým zariadením a laserovým centrom, obžalovaný často zdôrazňoval aj nákladnosť a náročnosť prác, ktoré súviseli s inštaláciou nakúpeného trojbloku strojov. V súvislosti s požadovanými vysvetleniami, prečo stroje nenakupoval priamo výherca OVS, teda firma BEKAST, s.r.o., obžalovaný hovoril o tom, že BEKAST, s.r.o. bol pre dodávateľa TRUMPF, s.r.o. nedôveryhodný partner a TRUMPF chcel rokovať výhradne s tým, komu stroje sú v konečnom dôsledku určené. Mierne rozpory medzi výpoveďami z prípravného konania a hlavného pojednávania týkajúce sa toho, či firma BEKAST pred zástupcami firmy TRUMPF bola alebo nebola spomínaná, obžalovaný vysvetľoval tak, že firma TRUMPF, s.r.o. vedela o tom, že ide o „eurofondový prípad“, spomínali im výhercu verejnej obchodnej súťaže a spomínali aj to, že to bola firma BEKAST s.r.o. Na toto mali zástupcovia firmy TRUMPF reagovať tak, že oni s touto firmou rokovať nebudú.

Pokiaľ ide o výhradu vlastníckeho práva k dodávaným strojom v rámci zmluvných a dodávateľsko-odberateľských vzťahov s firmou TRUMPF, s.r.o. (zákaz previesť nakúpené stroje na iný subjekt), špecifikum tohto prípadu spočíva v tom, že výrobky bude treba previesť na výhercu OVS, pred zástupcami firmy TRUMPF spomínaná a títo na to reagovali len tak, že to musia ešte prerokovať, avšak v zásade voči tomuto nenamietali. K protirečeniam vo výpovediach možno zaradiť i tú pasáž výpovede obžalovaného E. U., z ktorej vyplýva, že BEKAST vykonal len tie práce, ktoré tvoria hodnotu rozdielu medzi faktúrami spracovanými medzi firmami BEKAST, s.r.o. a O.M.D. KOVO, spol. s.r.o., v rámci ktorých trojblok strojov predáva BEKAST ako výherca OVS firme O.M.D. KOVO.

Ani tento obžalovaný, ani žiaden ďalší zo spoluobžalovaných nespochybnili existenciu záložného práva týkajúceho sa vyššie opisovaného „trojbloku“ technologických zariadení v prospech štátu zastúpeného ministerstvom hospodárstva. Už tu je možné spomenúť, že existencia tohto záložného práva je dokumentovaná i listinnými dôkazmi, pričom z týchto dokumentov vyplýva, že predaj zálohu - trojbloku technologických strojových zariadení by prichádzal do úvahy v prípade potreby uspokojenia nárokov záložného veriteľa (štát zastúpený Ministerstvom hospodárstva SR) - napríklad z dôvodu odstúpenia od zmluvy o NFP kvôli nesplneniu niektojej z jej podmienok a podobne.

V súvislosti s výpoveďou tohto obžalovaného je potrebné ešte spomenúť - čo vyplynie aj z rekapitulácie listinných dôkazov, že žiadosť o nenávratný finančný príspevok je datovaná dňom 27.06.2008, čo je jeden deň pred otvorením obálok ako posledného štádia obchodnej verejnej súťaže. Z právnej úpravy

OVS príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka okrem iného vyplýva, že víťaza obchodnej verejnej súťaže vyberá komisia, samozrejme, až po otvorení obálok s ponukami a až po vyhodnotení jednotlivých ponúk. Je však zrejmé, že už dňa 27.06.2008, teda deň pred otvorením obálok v rámci OVS, v žiadosti o nenávratný finančný príspevok je ako výherca OVS uvedená firma BEKAST, s.r.o. Túto okolnosť obžalovaný nevedel vysvetliť a odvolal sa len na to, že všetky podklady súvisiace so žiadosťou o NFP spracovávali vo firme PROJEKT SERVIS v Komárne (je pravdou, že predmetná žiadosť bola na Ministerstvo hospodárstva SR doručená až dňa 04.07.2008).

Obžalovaný B. L. je konateľom firmy BEKAST, s.r.o., výhercu OVS na zákazku, ktorej predmet je vyčísliteľný rádomo v státisícoch eur, pričom firma BEKAST, s.r.o. je podnikateľským subjektom, ktorý sa zaoberá stavebnou činnosťou väčšinou v malom, nemá žiadnych zamestnancov a murári, prípadne ostatní remeselníci pracujúci pre túto firmu pre ňu pracujú len na základe dohôd o vykonaní práce. K účasti na OVS týkajúcej sa vyššie opisovaného trojbloku naozaj zložitých technologických zariadení sa dostal tak, že oslovil pána U. s tým, že by mal záujem vstúpiť do projektu rekonštrukcie jestvujúcej starej haly. U. mu vysvetlil podrobnosti, uviedol, že ide aj o nákup technológie, pričom obžalovaný L. sa nijak nevyjadril k tomu, akým spôsobom sa dostal k informácii o vyhlásení práve tejto obchodnej verejnej súťaže, podstatou ktorej bol nákup technologických zariadení.

Keď mu to „všetko bolo vysvetlené“, bol sa pozrieť vo firme LASERKOV v Buzici, o čo sa vlastne jedná, a z tejto firmy mu aj vypracovali cenové ponuky týkajúce sa týchto zariadení. On to potom „zosumarizoval a vybral priemernú cenu týchto zariadení“. Túto cenu zapracoval do obchodnej verejnej súťaže, pričom ako vyplynie z ďalšieho, v rámci tejto súťaže išlo o jediného uchádzača, ktorý nijak nekonkretizoval, aké stroje žiadateľovi o NFP ide ponúknuť.

Obchodnú verejnú súťaž potom vyhral, pričom v súvislosti s prácami, ktoré mal pre firmu O.M.D. KOVO vykonať, uviedol, že „rekonštruovali základové pásy a natierali oceľovú konštrukciu“. Medzičasom začal pracovať na dodávke vyššie spomínaných strojov a zistil, že to finančne nezvládne. „Nespal“ však ani žiadateľ o NFP, tento jednal s firmou TRUMPF, pričom podľa jeho vyjadrenia TRUMPF by s ním, resp. s jeho firmou BEKAST nebol jednal, nakoľko on je maličká firma. Preto ako subdodávku technológiu od TRUMPF-u nakúpil priamo O.M.D. KOVO, s.r.o. V ďalšej časti svojej výpovede, ktorá bola vykonávaná predovšetkým formou otázok, potvrdil, že okrem vyššie uvedených prác zabezpečil ešte „pätky“ pokiaľ ide o osadenie laserového rezacieho zariadenia. Iné práce on nevykonával, i keď toto svoje vyjadrenie sčasti korigoval po tom, čo sa spoluobžalovaný T. U. oboznámil s jeho výpoveďou a namietol tú časť, že by BEKAST pre firmu O.M.D. KOVO urobil len tie práce, ktoré spomínal obžalovaný L.. Subdodávku vysvetľoval tak, že O.M.D. KOVO je pre neho subdodávateľom, oni nakúpili technológiu priamo, predali ju jemu a on ju späťne predal firme O.M.D. KOVO. Pokiaľ mu bola položená otázka, z akých prostriedkov zaplatil sumu 574.649,51 €, čo je výsledná suma uvedená na faktúrach súvisiacich s predajom technologických zariadení firmou O.M.D. KOVO firme BEKAST, s.r.o., uviedol, že tieto faktúry zaplatil tak, že firma O.M.D. KOVO, s.r.o. mu zaplatila za jeho faktúry čiastočné platby. Bolo to teda tak, že vlastne v ten istý deň O.M.D. KOVO predávalo BEKAST-u a BEKAST predával O.M.D. KOVO, pričom on platil z tej sumy, ktorú obdržal od O.M.D. KOVO.

Na to v tomto štádiu konania mu bolo vysvetlené, že z hľadiska poradia faktúr najprv mal vyššie uvedenú sumu platiť on. Obžalovaný reagoval len tak, že „realita je taká, že najprv zaplatil O.M.D.“ Tú skutočnosť, prečo by najprv malo celú fakturovanú sumu platiť O.M.D. KOVO, ktoré aj podľa tvrdení jej predstaviteľov subdodávalo rezacie centrum a ostatné stroje, u ktorého komplexu cena bola navýšená o viac ako 174.000,- €, pričom práve O.M.D. KOVO malo byť tým, ktoré prácu BEKAST-u fakturovalo, obžalovaný L. nijak nevysvetľoval.

Aj tento obžalovaný potvrdil, že vzhľadom k tomu, že ministerstvo hospodárstva ako oprávnené neschválilo všetky náklady súvisiace so stavebnými úpravami, tieto úpravy si O.M.D. KOVO robilo „vo vlastnej réžii“. V zásade možno konštatovať, že podľa vlastného vyjadrenia, obžalovaný L. síce vytvoril (napísal do projektu) položky, ktoré sú uvedené v rámci projektu ako oprávnené súvisiace náklady (č. l. 117-119, zv. č. 2 spisu), avšak v konečnom dôsledku - inak, napriek tomu, že boli schválené ako oprávnené - tieto stavebné úpravy nerobil a zotrval na tom, že okrem vyhotovenia základového pásu, čistenia a náteru oceľovej konštrukcie a založenia „pätiiek“, v rámci inštalácie stroja nič iné nerobil. Všetky stavebné i súvisiace práce urobila firma O.M.D. KOVO.

Pokiaľ ide o znalecký posudok T. C. A. a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, je potrebné zdôrazniť len tú skutočnosť, že tento znalec na základe vlastnej ohliadky identifikoval a ohodnotil všetky prídavné zariadenia potrebné k prevádzke trojbloku vyššie popisovaných technologických zariadení nachádzajúce sa vo výrobnéj hale, kde tento trojblok bol umiestnený. Už na tomto mieste odôvodnenia rozsudku je možné konštatovať, že senát (ani po doplnení dokazovania po zrušení prvého prvostupňového rozsudku odvolacím súdom) nemal pochybnosti o tom, že vo všetkých prípadoch týchto zariadení, prác, úprav ... ide o zariadenia, práce a úpravy, ktoré sú potrebné, resp. vhodné k tomu, aby trojblok technologických zariadení pracoval tak, ako má. Druhou otázkou, ktorou sa senát v rámci zdôvodnenia tohto rozsudku ešte bude zaoberať, je otázka, či aj v prípade týchto zariadení, prác a úprav ide o taký výkon prác (nákupov, úprav), ktoré možno vyhodnotiť ako oprávnené náklady a ktoré je možné zahrnúť ako pridanú hodnotu k laserovému rezaciemu zariadeniu a ďalším dodaným strojom, s ktorými projekt počítal ako s preplateľnými položkami.

Znalec v rámci identifikácie zariadení nachádzajúcich sa v predmetnej výrobnéj hale konštatoval, že sa tu okrem iného nachádza „žeriav, stlačený vzduch, kompresory, nástroje k ohraňovák, kúrenie, pracovisko pre riadenie, rezacie plyny, laserové plyny, vzduchotechnika, voda, prívod elektro, základová doska, vysoko zdvížny vozík, nádoby na odpad, záves na plechy, paletovací vozík + páskovačka, vysávač, pracovné stoly + náradie“. Hodnotu týchto prídavných zariadení a prác určil na 156.000,- €, pričom, ako už v podstate bolo uvedené, už teraz je možné konštatovať, že vo všetkých týchto prípadoch ide o zariadenia, ktoré v hale, v rámci ktorej je umiestnený vyššie popisovaný trojblok technologických zariadení, majú svoje miesto a uľahčujú prácu tak s kúpeným laserovým rezacím zariadením, ako aj ohraňovacím lisom a nožnicami na plech.

Pokiaľ ide o vo veci vypočutých svedkov, súd v rámci prvého konania predvolal zástupcov firmy TRUMPF, s.r.o., zodpovedných za predaj trojbloku technologických zariadení T. M. L., T. K. L. a svedkyne T. E. K. a T. M. Y., ktoré sú pracovníčky SIAE a ktoré vykonali kontrolu oprávnenosti žiadateľom o NFP vyčíslenej platby.

Ako vyplynie z ďalšieho, podobne ako vo veľkej väčšine prejednávaných prípadov tzv. ekonomickej trestnej činnosti, aj v tomto prípade pri posudzovaní trestnoprávneho rozmeru konania obžalovaných, hrajú najdôležitejšiu úlohu listinné dôkazy a posúdenie zmysluplnosti ich existencie a reálnosti kopírovania stavu obchodného prípadu. V tomto prípade však aj výpovede týchto svedkov a svedkýň - najmä pokiaľ ide o zástupcov firmy TRUMPF, niektoré okolnosti súvisiace s najmä časovou následnosťou tohto obchodného prípadu objasňujú a porovnanie výpovedí týchto svedkov s výpoveďami obžalovaných takisto vnáša svetlo do objasnenia ozajstných zámerov obžalovaných osôb a to v smere, ako to v rámci formulovania skutkovej vety učinil vec rozhodujúci senát - s doplneniami aj v rámci konania po zrušení prvého rozsudku.

Zo svedkov vystupujúcich za podnikateľský subjekt TRUMPF s.r.o. (T. M. L. a T. K. L.) so zástupcami firmy O.M.D. KOVO prichádzal do styku najmä T. K. L.. Obidvaja svedkovia však potvrdili, že záujem o vo výroku uvedené technologické zariadenia zástupcovia firmy O.M.D. KOVO, spol. s.r.o. prejavili už niekedy v roku 2007, kedy sa pomerne intenzívne zaujímali o technológiu súvisiacu s laserovým rezaním plechov. Dokonca, svedok L. uviedol, že prvé jednanie ohľadne týchto strojov má písomne poznačené ešte v roku 2006. Svedok potvrdil, že v rámci týchto rokovaní sa rozprávali aj o tom, aké úpravy haly, priestorov a pod. sú potrebné. Obidvaja svedkovia potvrdili i to, že rokovania súvisiace s nákupom vo výroku uvedených technológií pokračovali aj ďalej a vyústili do zmluvných a dodávateľsko-odberateľských vzťahov, ako sú dokumentované aj v rámci spisového materiálu.

To znamená, že aj títo svedkovia potvrdili dodávku strojov pre firmu O.M.D. KOVO na základe zmlúv, faktúr a dodacích listov, ktoré sa nachádzajú v spise a ktoré im boli aj predložené. Pokiaľ ide o dátumy dodávok, v zásade uviedli, že deň vystavenia faktúry je aj dňom zdaniteľného plnenia, čo znamená dňom dodania strojov. Takto sa to deje štandardne, i keď z tohto postupu za istých okolností sú možné výnimky. Ako však dokazuje priebeh ďalšieho súvisiaceho dokazovania, v tomto prípade k týmto výnimkám nedošlo, nakoľko svedok L. po ukončení svojho výsluchu súdu zaslal doklady potvrdzujúce, že predmetné stroje boli aj reálne a fakticky dodané v ten deň, kedy boli vystavené príslušné faktúry a dodacie listy (viď protokoly o dodaní stroja - č. I. 551 - 555, ktoré podľa vyjadrení svedka reálne a nespochybniteľne dokumentujú čas dodávky).

Ani jeden z týchto svedkov sa nevedel vyjadriť k tomu, koľko nákupca technologických zariadení musí investovať do toho, aby tieto stroje mohli riadne slúžiť svojmu účelu, pričom, samozrejme, na ich ukotvenie a sfunkčnenie sú potrebné i príslušné stavebné úpravy. Pokiaľ ide o obžalovaným T. U. spomínanú obchodnú verejnú súťaž, svedkovia potvrdili, že vedeli o tom, že ide o tzv. eurofondový prípad, kedy obchodná súťaž je súčasťou financovania celej akcie, im však žiadne podrobnosti v súvislosti s touto súťažou neboli spomínané a ani jeden z týchto svedkov si nespomenul na to, že by v rámci rozhovorov odznel názov firmy BEKAST, s.r.o. Popreli tak obžalovanými tvrdenú skutočnosť, že dodávateľovi strojov sa firma BEKAST nezдала dôveryhodným partnerom a výpoveď týchto svedkov nijak ani v náznakoch neindikuje to, že by taký či onaký výherca OVS pre nich mohol byť nejakým problémom. Jednoducho rokovali len s firmou O.M.D. KOVO a tejto firme v cenách a v časoch, ako je to uvedené na príslušných dokladoch, požadované stroje a zariadenia dodali.

Svedkyne T. E. K. a T. M. Y. potvrdili všetky okolnosti súvisiace s výzvou a žiadosťou o NFP vrátane výsledkov kontroly oprávnenosti nákladov tak, ako sú dokumentované listinnými dôkazmi. Prvá kontrola SIEA bola vykonaná dňa 05.10.2010 a druhá dňa 23.05.2011. V rámci oboch kontrol bolo konštatované, že žiadateľom nárokované oprávnené výdavky sa schvaľujú a to v prvom prípade vo výške 610.211,20 €, čo pri intenzite 50 % predstavuje výšku NFP na preplatenie 305.105,54 € a v druhom prípade oprávnené výdavky vo výške 75.083,42 €, čo pri rovnakej intenzite pomoci predstavuje výšku NFP na preplatenie v sume 37.541,70 €. Reagovalo sa tak na faktúry vystavené firmou BEKAST, s.r.o. č. 4-7, ktoré boli vystavené prijímateľovi O.M.D. KOVO, spol. s.r.o., kde sa fakturovala hodnota dodaných strojov v celkovej výške 583.482,70 € a stavebných prác súvisiacich s ukotvením strojov vo výške 26.728,50 €, čo činí spolu 610.211,20 €, čo je suma, ktorá v konečnom dôsledku bola uznaná ako oprávnené výdavky. V žiadosti o platbu č. 2, žiadateľ pomoci chcel preplatiť ďalšie „schválené“ zariadenia, konkrétne nanášaciu kabínu a vypaľovaciu pec spolu s profesionálnou zväračkou v celkovej hodnote spolu 75.084,64 €, pričom aj v tomto prípade išlo o náklady, ktoré v rámci zmluvných vzťahov medzi autorom výzvy a prijímateľom pomoci boli vyhodnotené ako náklady oprávnené.

Aj tieto svedkyne v rámci svojich výpovedí potvrdili, že časť nákladov súvisiacich najmä so stavebnými úpravami výrobnéj haly, do ktorej technológia mala byť umiestnená, boli uznané ako neoprávnené. Pokiaľ sa však predkladali doklady od výhercu OVS, tieto reflektovali predtým schválený projekt a preto všetky deklarované náklady považovali za oprávnené. Svedkyne však uviedli, že pokiaľ by kontrolným orgánom bolo známe, že prijemca pomoci si „na priamo“ výhercom OVS vysúťažené zariadenia kúpil od dodávateľa a potom sa stal subdodávateľom pre výhercu OVS, v žiadnom prípade by záver kontrolnej skupiny nebol taký, aký ho učinila bez znalosti tejto skutočnosti. Podľa ich názoru žiadateľ o NFP nemôže byť subdodávateľom výhercu OVS. Tu však súd zdôrazňuje, že akýkoľvek právny názor na predmetnú problematiku prezentovaný svedkami nie je dôkazným prostriedkom v zmysle teórie dôkazov a je na senáte, aby sa s predmetnou právnou problematikou vyrovnal podľa vlastnej analýzy príslušných zákonov, právnych predpisov nižšej právnej sily či individuálnych normatívnych aktov a podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia.

Ako už bolo uvedené, aj pri tomto druhu ekonomickej trestnej činnosti analýzy súdu musia vychádzať predovšetkým zo zadovaných listinných dôkazov, z posúdenia ich relevancie a ekonomickej zmysluplnosti obchodných operácií, ktoré tieto listinné dôkazy dokumentujú. V ďalšom súd v dvoch tabuľkách uvedie v tejto veci najdôležitejšie listinné dôkazy, pričom prvá tabuľka dokumentuje fakturačnú následnosť obchodných operácií vrátane dokumentovania časových i cenových súvislostí. Druhá tabuľka vystihuje chronológiu vývoja situácie od vydania výzvy na predkladanie žiadostí Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky, až po poslednú kontrolu riadiaceho orgánu - SIEA v rozmedzí od 31.03.2008 až do 23.05.2011.

Prvá tabuľka teda dokumentuje obchodovanú položku, dátum zdaniteľného plnenia, pričom v rámci obchodného prípadu sa definuje dodávateľ, odberateľ a cena, za ktorú sa jednotlivé produkty predávajú. V rámci uvedenia položiek súd cituje tie názvy položiek, ktoré boli v rámci jednotlivých faktúr použité.

Tabuľka 1

Položka dátum dodávateľ odberateľ cena

1. laserové zariadenie TRULASER 3030 31.05.2010 TRUMPF OMD KOVO 290.000,- €

ohraňovacie zariadenie TRUBEND 3120 08.06.2010 TRUMPF OMD KOVO 71.000,- €
zariadenie TRUESHEAR 3103 08.06.2010 TRUMPF OMD KOVO 39.000,- €
? 400.000,- €
2. laserové rezacie centrum TRULASER 01.06.2010 OMD KOVO BEKAST 462.000,- €
ohraňovací hydraulický lis CNC 15.06.2010 OMD KOVO BEKAST 81.949,51 €
nožnice na plech 15.06.2010 OMD KOVO BEKAST 30.700,- €
? 574.649,51 €
3. laserové rezacie centrum TRULASER 01.06.2010 BEKAST OMD KOVO 468.830,91 €
hydraulický ohraňovací lis CNC TRUBEND 15.06.2010 BEKAST OMD KOVO 83.449,51 €
nožnice na plech TRUSHEAR 18.06.2010 BEKAST OMD KOVO 31.202,28 €
? 583.482,7 €

Z tejto tabuľky je zrejmé, že prvým dodávateľom je TRUMPF, s.r.o., prvým odberateľom O.M.D. KOVO, spol. s.r.o., pričom následne sa z O.M.D. KOVO stáva dodávateľ, ktorý dodáva v poradí ďalšiemu odberateľovi firme BEKAST, s.r.o. V ďalšom priebehu týchto obchodných prípadov sa firma BEKAST stáva dodávateľom a konečným odberateľom je opäť O.M.D. KOVO, ktorý bol prvým odberateľom už od prvododávateľa. V kolónke „cena“ je dosledovateľné navýšenie predávaných komodít a z kolónky „dátum“ je zrejmé, že prvá dodávka sa mala uskutočniť dňa 31.05.2010 a posledná dňa 18.06.2010. Z tejto tabuľky je teda zrejmé, že v rámci tohto času malo dôjsť ku všetkým nákupom prídavných zariadení, prácam a pod., ktoré v konečnom dôsledku cenu zariadení navyšujú o 183.482,70 €.

Druhá tabuľka sa týka chronológie aktivít obžalovaných súvisiacich so žalovanou vecou, pričom u každej tejto aktivity je uvedený dátum, kedy sa udiala a v prípade potreby i poznámka, ktorá s predmetnou aktivitou súvisí (pre prehľadnosť je uvedený i zväzok, resp. čísla strán, kde sa tá ktorá listina nachádza).

Tabuľka 2

dátum zväzok poznámka

Výzva na predkladanie žiadostí MH SR 31.03.2008 zv. 2, č. I. 1-7
Vyhlásenie OVS OMD KOVO 09.06.2008 zv. 4, č. I. 75-79
Žiadosť o NFP 27.06.2008 - došla 04.07.2008 zv. 2, č. I. 84-96 pridelených 342.647,93 €
Protokol o vyhodnotení OVS (OMD KOVO) 28.06.2008 zv. 4, č. I. 75-79 OVS od 9.6. do 27.6.2008
Zmluva o budúcej zmluve s BEKAST 24.06.2008, podpis 30.06.2008 zv. 2, č. I. 11-113
Oznam o pridelení NFP 21.11.2008 zv. 2, č. I. 194
Zmluva o dielo s BEKAST 22.11.2008 zv. 1, č. I. 177-180
+ dodatok 28.02.2010 zv. 1, č. I. 181
Akceptačný list zo SIEA 11.12.2008 zv. 4, č. I. 70
Zmluva o NFP 27.04.2009 zv. 2, č. I. 193-234
Žiadosť o platbu č. 1 02.09.2010 zv. 1, č. I. 29-35 Náklady 610.211,20 €
Záložná zmluva 07.07.2010 zv. 1, č. I. 336-347
Kontrola SIEA 1. 05.10.2010 zv. 1, č. I. 36-42
Žiadosť o platbu č. 2 15.04.2011 zv. 1, č. I. 48-53 Náklady 75.083,42 €
Kontrola SIEA 2. 23.05.2011 zv. 1, č. I. 54-62

Je možné ešte dodať, že do istej miery relevantný časový údaj je i údaj svedka L., ktorý uviedol, že s firmou O.M.D. KOVO ako žiadateľom o NFP a prijímateľom pomoci prvýkrát v súvislosti s už konkrétnymi technológiami, ktoré sú predmetom tohto trestného stíhania, prišli do styku niekedy v roku 2009 a informatívne rokovania začali už v roku 2006.

Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu už uvedomenie si viacerých časových súvislostí dáva odpoveď na pre vec dôležité otázky týkajúce sa nielen vierohodnosti jednotlivých výpovedí obžalovaných, ale aj toho, či v tomto prípade ide o trestnoprávne postihnutelnú aktivitu alebo nie.

V tejto veci z hľadiska posúdenia eventuálnej trestno-právnej zodpovednosti je potrebné odpovedať predovšetkým na otázky

- čo je dôvodom toho, že subdodávateľom výhercu OVS je priamo prijímateľ pomoci (bez ohľadu na to, či to prípustné je alebo nie je)
- prečo vyššie uvedené faktúry nasledujú v takom rýchlom slede a prečo nie sú v žiadnom účtovnom ani inom doklade položkovite rozpísané práce a nákupy, ktoré v rámci pridávania hodnoty výrobku „pribúdajú“
- prečo sú evidentné rozpory medzi výpoveďami jednotlivých obžalovaných, najmä pokiaľ ide o popis chronológie a obsahu vykonaných prác, predovšetkým v súvislosti so stavebnými úpravami.

Je evidentné i to, že výpovednú hodnotu má i fakt, že výberové konanie na dodávku zložitých technológií a zariadení vyhrá malá firma bez zamestnancov, ktorá sa doteraz venovala len stavebnej činnosti, aj to v malom, a ktorá ako jediná v rámci ponuky v OVS nešpecifikuje, aké stroje ide prijímateľovi pomoci dodať, pričom dodávka týchto strojov a technológií je podstatou výzvy, ktorú Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky v tejto súvislosti vydalo, prečo práve táto firma nerokuje s dodávateľom technológií a pod.

Na zodpovedanie týchto otázok sú potrebné viaceré doplnenia a konkrétne odkazy na tie ktoré časti listinných dôkazov. Už teraz - aj po doplnení dokazovania - je možné predoslať, že podľa názoru súdu celý proces, najmä pokiaľ ide o konkrétnosti OVS, bol riadený predovšetkým obžalovanými T. V. a T. U., pričom nie je pravdou, že by konateľ firmy BEKAST, s.r.o. sa o predmetnej OVS dozvedel na základe vlastnej iniciatívy, začal sa o túto súťaž sám iniciatívne informovať a sám spracoval ponuku, s ktorou by do tejto OVS vstúpil. Naopak, z logiky chronológie udalostí, charakteristík vo veci vystupujúcich podnikateľských subjektov a dokumentovaných väzieb medzi nimi jednoznačne vyplýva, že to boli práve obžalovaní T. V. a T. U., ktorí oslovili konateľa firmy BEKAST, s.r.o., nakoľko potrebovali práve takého výhercu OVS, cez ktorého mohli prefinancovať aj inak neschválené náklady na projekt. Atypickosť ponuky BEKASTu v OVS (okrem už uvedeného zakomponúva do svojej ponuky „zmluvu o budúcej zmluve“ s príjemcom pomoci?!) a dátum spracovania žiadosti o NFP predchádzajúci vyhodnoteniu OVS s už uvedeným výhercom (?!) boli pritom len celkovú mozaiku doplňujúcimi informáciami, nakoľko naozaj v prvom prípade ide o síce neštandardnú, ale nie výslovne zákonom zakázanú súčasť ponuky a v druhom prípade naozaj mohlo dôjsť k chybe v písaní.

Je teda predovšetkým potrebné uviesť, že v rámci dňa 10.06.2008 vyhlásenej obchodnej verejnej súťaže, ktorá bola editovaná i na internetovej sieti, je ako predmet požadovaného záväzku uvedená „dodávka strojov pre finálne spracovanie plechu a profilovú úpravu, zaškolenie zamestnancov a nevyhnutných stavebných úprav výrobných haly“, pričom ako

Laserové rezacie centrum je definované len zariadenie

- pracovná plocha 3100 x 1600 mm
- rezná hrúbka do 15 mm
- rýchlosť polohovania min. 60 000 mm/min
- presnosť polohovania: > 0,05 mm
- bez výmenného stola
- chladiace zariadenie, odsávanie splodín
- zaučenie obsluhy
- osadenie a montáž zariadenia.

Hydraulický ohrňovací lis CNC je zariadenie:

- pracovná dĺžka 3100 mm
- lisovacia sila 1000 KN
- zad. motorický doraz
- horný nástroj delený
- osadenie a montáž stroja
- zaučenie obsluhy.

Nožnice na plech je zariadenie:

- pracovná dĺžka 2560 mm

- max. str. hrúbka 4 mm
- elektro-mechanické prevedenie
- osadenie + montáž
- zaučenie obsluhy.

Ide o technologické zariadenia, ktoré boli takto zmonitorované aj v rámci kontroly SIEA č. 1, ktorá konštatovala ich existenciu - bez toho, aby v rámci svojej kontrolnej činnosti monitorovala aj rôzne ďalšie zariadenia v rámci odporúčanej resp. z hľadiska efektívnej funkčnosti výrobného procesu v podstate nevyhnutnej pridanej hodnoty k týmto strojom ako sú mostový žeriav, vysokozdvížný vozík, rôzne nádoby, vysávač, kúrenie a pod., nakoľko monitorovanie takýchto zariadení, prác a úprav ani nebolo potrebné vzhľadom k tomu, že v predmete OVS neboli uvedené, z čoho možno dovodiť, že ani nemôže ísť o výdavky, u ktorých by dokonca čo len došlo k vyhodnocovaniu ich oprávnenosti alebo neoprávnenosti. V obchodnej verejnej súťaži v rámci predmetu projektu (príjemcom pomoci požadovaného záväzku týkajúceho sa autora výzvy uhradiť časť nákladov) bola ešte uvedená povrchová úprava práškovými hmotami, komorová vytvrdzovacia pec s pracovným priestorom a profesionálne zväzky, kde súvisiace náklady v konečnom dôsledku, súdiac podľa kontroly SIEA č. 2, tiež boli vyhodnotené ako náklady oprávnené. Posledným predmetom požadovaného záväzku boli nevyhnutné stavebnotechnické úpravy výrobné haly, v rámci ktorých sa požadovala (názvy súhrnov konkretizovaných položiek ako ich výherca OVS v rámci ponuky uviedol v zaslaných dokumentoch vyhlasovateľovi OVS - č. I. 116 - 119 zv. č. 2)

- výmena strešnej krytiny
- výmena opláštenia haly
- zriadenie základov a obslužnej podlahy pre osadenie strojov a zariadení
- elektroinštalácia k strojom a zariadeniu
- osvetlenie haly podľa osadenia strojov.

Ako vyplýva z ďalších listinných dôkazov, nikto nepochyboval, že aj tieto stavebnotechnické úpravy sú nevyhnutné k sprevádzkovaniu technologických zariadení, na ktoré prioritne bola vyhlásená OVS, pričom však len niektoré stavebnotechnické úpravy boli uznané ako náklady oprávnené.

Ide o stavebnotechnické úpravy, ktoré súťažiteľ BEKAST, s.r.o. v rámci svojej ponuky v OVS konkretizoval na stranách 3 a 4 svojej ponuky ohľadne stavebnotechnických úprav (č. I. 118-119, zv. č. 2 spisu) a ktoré úpravy spočívali v nasledovných prácach:

Zriadenie základov a obslužnej podlahy pre osadenie strojov a zariadení

- vyrovnanie podlahy poterom, hr. 8 mm
- hydroizolácia 1x
- hladký vytvrdený poter armovaný, hr. 8 mm
- zriadenie základov pod tabuľové nožnice 2600 x 1200 mm do hl. 1 m
- zriadenie základov pod hydraulický lis 3100 x 1200 mm do hl. 1 m
- zriadenie základov pre laserové centrum 5500 x 3500 mm do hl. 0,5 m.

Elektroinštalácia k strojom a zariadeniam

- podružné rozvádzače trojfázové, typ 632.332 W/5 SCAME
  - prívodové silové káble 5x4 CYKY
  - HR 2 pólový, svetelné istenie 10A/20A
- (svetelné istenie 10A/20A - 15 polí, silový 40A - 10 polí, silový 50A - 5 polí, sledovač KW max, výroba rozvádzača).

Osvetlenie haly podľa osadenia strojov

- svietidlá stropné priemyselné RELLIO 150/42 500 (prívodný kábel)
- hlavný silový prívod 5x6 CYKY
- ovládanie svietidiel z jedného miesta delené na každé svietidlo osobitne
- práce na rozvodoch a osvetlení.

V konečnom dôsledku teda len tieto stavebnotechnické úpravy boli uznané ako oprávnené náklady, pričom ich hodnota činila 26.728,51 €.

V tejto súvislosti je potrebné dodať, že dodávateľ BEKAST, s.r.o. na str. 1 a 2 svojej cenovej ponuky ohľadne plánovaných prác uvádza aj ďalšie náklady na stavebné úpravy, u ktorých vyhlasovateľ výzvy uviedol, že ide o neoprávnené náklady, ktorých finančné krytie si musí zabezpečiť žiadateľ o NFP. Je logickým, samozrejmým a nenapadnuteľným konštatovaním, že aj všetky ďalšie náklady, ktoré súvisia so skvalitnením výrobného procesu či životného prostredia pracovníkov pracujúcich vo výrobnej hale, sú takisto nákladmi, ktoré možno považovať za z hľadiska ich eventuálneho preplatenia neoprávnené, pričom, samozrejme, príjemca pomoci pri prácach náležiacich k skvalitneniu funkčnosti výrobnej haly nie je ničím obmedzovaný. Pokiaľ však ide o možnosti a limity preplatenia týchto nákladov z verejných zdrojov, tieto limity sú jednoznačne dané zmluvou o NFP a limitovaním požadovaných záväzkov tak, ako sú uvedené v OVS. Z tohto konštatovania jednoznačne vyplýva, že žiadne iné práce, nákupy a úpravy investované do skvalitnenia výrobného či pracovného prostredia z hľadiska eventualít ich preplatenia nemôžu byť a nemohli byť akceptované.

Ako už bolo uvedené, BEKAST, s.r.o. ako jediná firma v rámci OVS, čo je zistiteľné predovšetkým zo zväzku č. 4, nijakým spôsobom nedefinuje finančne nákladné technologické zariadenia, ktoré si chce vyhlasovateľ OVS kúpiť. Je síce pravdou, že ako jediný súťažiteľ vyčísluje aj stavebné náklady, z hľadiska konečného efektu reagovania na výzvu ministerstva hospodárstva však ide o podružnú aktivitu. Za tejto situácie je minimálne zvláštne trhové správanie sa prijímateľa pomoci, ktorý z hľadiska dodávky technológií akceptuje veľmi všeobecne formulovaný a jednostranný dokument definujúci požadované zariadenia len ich názvom a cenou a členovia výberovej komisie (všetko osoby z prostredia vyhlasovateľa OVS) nechávajú v súťaži vyhrať súťažiteľa, ktorý stavebné práce síce špecifikuje relatívne podrobne, avšak dodávané technológie tvoriace podstatu OVS definuje veľmi všeobecne a doslova len prostredníctvom názvu dodávanej technológie a ceny, ktorá, mimochodom, zo všetkých ponúk je najvyššia.

Pokiaľ súd spomína trhové správanie sa súťažiteľa, má tým na mysli tú skutočnosť, že pri tak náročných technológiách, o aké ide v prípade objednávaných zariadení, sa vyhlasovateľ súťaže a konečný nákupca=užívateľ naozaj zložitých a drahých technologických zariadení nezaujíma o špecifikáciu týchto zariadení, ich výkon, ekonomickú náročnosť prevádzky a pod. Táto okolnosť síce z hľadiska hierarchizácie dôkazov zďaleka nie je najpodstatnejšou, veľavravne však nasvedčuje vyššie naznačenému scenáru, v rámci ktorého firma BEKAST, s.r.o. doslova bola použitá ako výherca OVS v manažovanom procese, samozrejme za jej súčinnosti a vedomosti, a napriek tomu, že podľa všetkého nevykonala ani všetky stavebné práce, ktoré sľúbila, OVS vyhráva. Naozaj bizarne v tejto situácii potom pôsobia aj aktivity prijímateľa pomoci, ktorý sám nepožadujúc to od výhercu OVS aktívne zariadenia nielenže nakupuje, ale aj zabezpečuje všetky stavebné i iné úpravy súvisiace s ukotvením a sfunkčnením strojov. Toto je naozaj možné len za situácie, kedy si stavebné úpravy zabezpečuje „vo vlastnej réžii“ (ako to uviedli aj obžalovaní V. a U.), pričom však prostredníctvom logistiky sprevádzajúcej vyhlásenie a celý priebeh OVS, si v konečnom dôsledku zabezpečí výzvu vyhlasujúcim orgánom neželaný stav, aby sa takýmto spôsobom preplatili i výdavky, ktoré inak by výzvu vyhlasujúci orgán považoval za neoprávnené. Ako už bolo uvedené, za takéto výdavky nie je možné považovať len „neschválené“ stavebné úpravy, ale aj všetky investície súvisiace so zabezpečením rôznych prídavných zariadení potrebných k tomu, aby laserové rezacie centrum fungovalo efektívne.

Ako už bolo uvedené, zvyšovanie efektivity práce trojbloku objednaných strojov nie je nič, čo by nebolo z pohľadu investora modernizácie pochopiteľné, avšak vzhľadom k tomu, ako bola vyhlásená OVS a vzhľadom k definícii jednotlivých zariadení, prihladnuc i ku všetkým sprievodným aktivitám, nešlo o výdavky, ktoré v rámci vyhlásenej výzvy boli preplateľné.

O celi „zabaliť do oprávnených nákladov i rôzne sprievodné úpravy technologických zariadení“ svedčia i z vyššie uvedených tabuliek skontrolovateľné časové súvislosti a chronológia celého prípadu. Súd v konečnom dôsledku neriešil problém, či prijímateľ pomoci sám môže byť subdodávateľom výhercu, v každom prípade však je nutné konštatovať, že aj keby ním mohol byť (naozaj žiadny právny predpis toto expresis verbis nezakazuje, hoci svedkyňa K. v rámci doplneného dokazovania uviedla, že ide o neakceptovateľný proces), môže a musí fakturovať len za reálne vykonané a dokumentované práce,

nákupy a úpravy, pričom ak výhercovi OVS fakturuje, je logické, aby výherca OVS v prípade uznania nárokov subdodávateľa faktúru v celom rozsahu uhradil. Toto sa v tomto prípade preukázateľne neudialo, čo je možné odkontrolovať najmä výpismi z účtov obsiahnutými vo zv. č. 3 spisu a okrem iného aj samotnými vyjadreniami obžalovaných. Obžalovaný L. v súlade s realitou uviedol, že firme O.M.D. KOVO zaplatil až po tom, čo tejto firme vyfaktoval „svoju dodávku“ (navýšenú zhruba o 10.000,- €) a tým v podstate priznal, že jediným jeho vkladom do celej akcie boli práce, ktorých hodnota činí rozdiel medzi sumami 583.482,70 € (konečná faktúra odberateľovi O.M.D. KOVO) a 574.649,51 € (priebežná faktúra odberateľa BEKAST od dodávateľa O.M.D. KOVO).

Tomu, že firma BEKAST, s.r.o. robila naozaj len tie práce, ktoré priznal aj obžalovaný L., okrem vyššie uvedených faktov nasvedčuje aj rýchlosť kolobehu faktúr medzi trojicou podnikateľských subjektov TRUMPF, s.r.o., O.M.D. KOVO, spol. s.r.o. a BEKAST, s.r.o. Ako vyplýva z prvej v odôvodnení uvedenej tabuľky a z dokladov predložených zástupcami firmy TRUMPF, s.r.o., laserové zariadenie TRULASER sa dodáva dňa 31.05.2010 a ohraňovacie zariadenie a nožnice TRUSHEAR dňa 08.06.2010. O jeden, resp. sedem dní na to, sa tieto zariadenia fakturačne prevádzajú od pôvodného odberateľa O.M.D. KOVO výhercovi OVS BEKAST, s.r.o. Súd nemal absolútne žiadny dôvod veriť zástupcom firmy O.M.D. KOVO, ktorí tvrdili, že dodávka bola realizovaná skôr - ako bolo už uvedené, toto bolo dokazovaním vyvrátené, pričom bez potreby akýchkoľvek technických alebo technologických znalostí je možné bez akýchkoľvek pochybností vysloviť záver, že práca a dodanie materiálu navyšujúce cenu pôvodne kupovaného výrobku o v konečnom dôsledku 174.649,51 € sa vykonať za jeden deň nedá, pričom je ešte potrebné zdôrazniť, že obžalovanými tvrdené gro technických úprav potrebných k sfunkčneniu rezacieho centra sa týkalo rezacieho zariadenia TRULASER, ktoré bolo prevádzané na firmu BEKAST hneď na druhý deň po jeho zakúpení. Laserové rezacie centrum TRULASER potom firma BEKAST, s.r.o. príjemcovi NFP O.M.D. KOVO, spol. s.r.o. prevádza dokonca v ten istý deň, pričom konečné navýšenie ceny za trojblok technologických zariadení je v tomto prípade necelých 10.000,- €.

V tejto súvislosti je ešte potrebné opätovne poukázať na už spomenuté výpisy z účtov podnikateľských subjektov zainteresovaných do obchodného prípadu, najmä firmy BEKAST, s.r.o. V tejto súvislosti nie sú ani tak podstatné naozaj zvláštne a žiadnou potrebou nepodložené presuny finančných prostriedkov medzi účtami firmy O.M.D. KOVO, spol. s.r.o. (firma presúva finančné prostriedky z jedného svojho účtu na druhý), ale najmä spôsob „vyplácania“ firmy BEKAST, s.r.o. V konečnom dôsledku viacerými finančnými prevodmi na jej účet pribúda len suma 11.511,79 eur (viď č. I. 8-11, zv. č. 3), čo takisto indikuje reálnosť vyššie spomenutého tvrdenia, že firma BEKAST, mimochodom v súlade s tvrdením svojho konateľa, ako výherca OVS či už v rámci oprávnených alebo neoprávnených nákladov z hľadiska možnosti preplatenia projektu z verejných zdrojov vykonala práce naozaj ohodnotené len na túto sumu, resp. nie je vylúčené, že nevykonala práce ani za túto sumu a ide len za akúsi formu odmeny, naozaj doslova symbolickej participácie na celom obchodnom prípade.

K vyššie položeným otázkam teda pribúda ďalšia a v tomto prípade najdôležitejšia. Je takýto postup do veci zainteresovaných podnikateľských subjektov, najmä pokiaľ ide o firmy O.M.D. KOVO, spol. s.r.o. a BEKAST, s.r.o. v súlade so zákonom? Je možné takýmto spôsobom si predpokovať nákup cieľových technológií, priamo ich nakúpiť ako subdodávateľ a neskôr predať výhercovi OVS? Vyššie uvedené dôkazy a informácie jednoznačne evokujú odpoveď „nie“, avšak je z dôvodu komplexnosti veci je potrebné odpovedať aj na ďalšie otázky. Ak je schválená zmluva o NFP v znení, ako v tomto prípade schválená bola, štátny orgán prisľúbil vyplatiť polovicu zo sumy vyše 685.000,- €, je možné niekoho perzekvovať, prípadne nevyplatiť mu časť nákladov za to, že zo štátom prisľúbenej sumy „ušetril“ a prípadne si z nej preplatil aj náklady, ktoré by v prípade riadne uvedených položiek v účtovných dokladoch vyplatené neboli? Naozaj totiž nie je nelogické pozeráť sa na vec i takým spôsobom, že do veci zainteresované subjekty si vypýtali všetky peniaze, ktoré v rámci zmluvy o poskytnutí NFP boli štátnou agentúrou sľúbené, predmetné technológie zaobstarali lacnejšie a zo sumy, ktorá im bola prisľúbená, všeobecne dokladujúc náklady, ktoré podľa všetkého bezpochyby súviseli s konečným cieľom projektu ako celku, si chceli preplatiť aj náklady, ktoré položkovite neboli vymenované, je pritom zrejme, že by schválené neboli, i keď preukázateľne súviseli s konečným cieľom projektu.

Odpoveď senátu je však aj na druhé, rozšírené penzum otázok v neprospech páchatel'ov, pričom k záveru, že takýmto spôsobom z hľadiska príslušných zákonov a zmluvy o NFP nebolo možné postupovať, súd doviedla najmä konštrukcia objektívnej stránky (konania) toho, čo sa v tejto veci skutočne stalo. Zo strany SIEA bolo v zmluve o poskytnutí NFP sľúbených vyplatenie 342.647,93 €,

čo je 50 % zo sumy 685.295,86 €. Toto vyplýva zo zmluvy o poskytnutí NFP, aj z udalostí, ktoré sa udiali po ukončení hodnotiaceho procesu, kedy dňa 21.11.2008 bolo prijímateľovi oznámené, že sa mu prideliť NFP práve vo vyššie uvedenej výške, na čo prijímateľ príspevku podpísal akceptačný list (viď vyššie uvedená tabuľka, č. I. 194, zv. č. 2). Z prílohy č. 2 Zmluvy o poskytnutí NFP (č. I. 233, zv. č. 2) tiež vyplýva, že v rámci rozpočtu projektu boli schválené dve skupiny výdavkov - skupina výdavkov č. 1 (nákup špeciálnych strojov, prístrojov, zariadení, techniky, náradia a materiálu v celkovej výške 658.567,35 €) a skupina výdavkov č. 2 (rekonštrukcia a modernizácia v sume 26.728,51 €) čo celkovo činí sumu 685.295,86 €.

Všetky tieto prostriedky boli účelovo viazané na investície do oprávnených nákladov, pričom z týchto oprávnených nákladov boli špecifikované oprávnené výdavky z hľadiska možnosti preplatenia z verejných zdrojov. Oprávnené výdavky, čo dokumentuje viacero listín žurnalizovaných aj v spise, boli účelovo viazané na konkrétne definované aktivity špecifikované už v rámci vyhlásenia OVS. Tieto aktivity, nákupy a práce už boli vyššie opísané ako veľmi špecifické výdavky výlučne viazané na nákup špecifikovaných strojov a výlučne viazané na tie ktoré (a žiadne iné!) rekonštrukčné a modernizačné práce. Všetky stroje boli teda špecifikované v podmienkach OVS a predmetné prostriedky nebolo možné použiť na žiadny iný účel než na ten, ako bol limitovaný v rámci špecifikácie technológií a stavebných prác. Konkrétne, pretaviac tieto tvrdenia do tohto prípadu, je teda možné povedať, že z verejných zdrojov bolo možné prefinancovať len stavebné úpravy, ktoré sú vymenované na č.l. 18 - 19 tohto rozsudku a nákup strojných zariadení, ktoré sú špecifikované na č. I. 17 tohto rozsudku. Za peniaze z verejných zdrojov teda nebolo možné kúpiť žiadny mostový žeriav, prísavkové zariadenie k nemu, vysávač, vysokozdvíhny vozík, nádoby a podobné prídavné zariadenia, ktoré vo svojom posudku opisuje aj znalec T. A. a bolo možné vykonať len schválené a špecifikované stavebné úpravy úzko viazané na sfunkčnenie nakupovaných strojných zariadení.

Možno teda konštatovať, že na iný účel, než boli prostriedky účelovo viazané, bolo v konečnom dôsledku použitých 183.482,70 €, čo sú rôzne stavebné práce vykonané neidentifikovateľným subjektom a nákup rôznych vyššie spomenutých zariadení, prípadne oprava týchto zariadení vykonaná takisto neidentifikovateľným subjektom, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou ide o práce a nákupy vykonané „vo vlastnej réžii“ príjemcom pomoci O.M.D. KOVO, spol. s.r.o. Na takomto tvrdení súdu nič nemení ani doplnenie dokazovania po rozhodnutí odvolacieho súdu, pričom tento okrem výčitiek týkajúcich sa dikcie odôvodnenia rozsudku ohľadne týchto úvah súdu k merite veci nič neuviedol.

Zhrnúc uvedené, za nakupované technológie, u ktorých prichádza do úvahy oprávnenosť preplatenia nákladov do nich investovaných, možno považovať len špecifikácie zariadení tak, ako sú definované v obchodnej verejnej súťaži. Ak sa prostriedky použili aj na iný účel než na tieto zariadenia a schválené stavebné úpravy, použili sa na iný účel než na aký boli určené. Konkrétne v tomto prípade ide o sumu 91.741,35 €, čo je polovica zo sumy 183.482,70 €, pričom podľa názoru senátu od tejto sumy je možné odrátať sumu 26.728,51 €, čo je suma oprávnených nákladov na príslušné stavebné úpravy. Súd tak použijúc zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaných) dospel k záveru, že v tomto prípade v žiadnom prípade nemožno dôjsť k záveru, že došlo k defraudácii a protizákonnému použitiu celej poskytnutej sumy a takisto v prospech obžalovaných vyhodnotil i tú situáciu, že pokiaľ by aj oprávnené stavebné práce v hodnote 26.728,51 € nerealizovala na to zmocnená firma BEKAST, s.r.o., ale by ich realizoval samotný prijímateľ pomoci v rámci subdodávky, ani v tomto prípade by nešlo o protiprávne použitie a zneužitie týchto finančných prostriedkov. Jednoducho povedané, v takejto výške sa finančné prostriedky na stavebné úpravy preinvestovať mohli, pričom riešenie otázky, či subdodávateľom môže alebo nemôže byť prijímateľ pomoci, môže mať význam pri schvaľovaní a posudzovaní oprávnenosti žiadosti o preplatenie nákladov. Samotný fakt, že subdodávateľom je prijímateľ pomoci, však - pokiaľ ide o inak oprávnené výdavky - z hľadiska trestnej zodpovednosti prijímateľovi pomoci resp. za neho konajúce osoby v jeho neprospech pričítať nie je možné.

Na tomto mieste odôvodnenia rozsudku chronológiu opisu udalostí je možné predbehnúť a už teraz je nutné uviesť, že na tvrdeniach predchádzajúceho odseku svedkyňou K. v podstate novo uvedená skutočnosť o potrebe zrušenia OVS v takýchto prípadoch nič nemení. Ak sa preukáže použitie časti sumy z NFP na poskytnutý účel, neoprávnené navýšenie požadovanej sumy alebo administratívne zlyhania takéhoto typu nemôžu byť dôvodov konštatovania „sprenevery“ alebo iného podvodného využitia celej poskytnutej sumy. Trestnoprávny následok z dôvodu požiadavky maximálne možného reštriktívneho výkladu trestnoprávných noriem totiž možno vyvodit' len z konaní, ktoré sú závažné, útočia na chránený

záujem (v prípadoch obidvoch trestných činov v konečnom dôsledku je ním ochrana majetku), pričom takáto axióma sa týka aj posúdenia rozsahu následku trestného činu. Takýto prístup súdu vyžaduje i uplatnenie princípu „ultima ratio“ (interpretačné pravidlo, podľa ktorého trestné právo je naozaj len „krajným prostriedkom“ riešenia len najzávažnejších porušení zákona v miere nevyhnutnej na nápravu).

Ak teda na iný než určený účel bolo v konečnom dôsledku použitých 65.012,84 € (rozdiel medzi sumami 91.741,35 € a 26.728,51 €), ďalším matematickým úkonom, ktorý senát musel nevyhnutne vykonať, je vypočítanie 85% a 15 % z tejto sumy, nakoľko vo výške 85 % tejto sumy ide o zneužitie prostriedkov Európskych spoločenstiev a vo výške 15 % týchto prostriedkov ide o zneužitie prostriedkov štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. 15 % z vyššie uvedenej sumy činí sumu 9.751,93 €, čo sú prostriedky štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, zvyšok - 55.260,91 Eur činí prostriedky rozpočtu Európskych spoločenstiev.

Ako už bolo uvedené, odvolací súd sa k týmto úvahám ohľadne formulovania skutku a miery zavinenia žiadnym spôsobom nevyjadril, i keď na niektorých miestach odôvodnenia svojho rozhodnutia naznačuje, že za situácie, aká vznikla, rozlišovanie prvostupňového súdu medzi oprávnenými a neoprávnenými výdavkami je bezpredmetné resp. irelevantné. V tomto smere však prvostupňový súd má za to, že ide o právny názor týkajúci sa len „nevzniknutia nároku na vyplatenie príslušnej refundácie v celej sume uplatneného nároku“ (str. 13 predmetného uznesenia Najvyššieho súdu SR), čo ešte podľa jeho názoru nemusí mať automaticky vplyv na uznanie trestnoprávneho rozmeru prípadu v celej šírke uplatneného nároku na refundáciu ako škody. Mimochodom, prvostupňový súd nespochybňuje to, že z dôvodu viacerých pochybení zo strany páchatelov k vyplateniu žiadaného NFP nemalo dôjsť vôbec. Tvrdí len, odvolávajúc sa najmä na vyššie opísanú výkladovú metódu resp. interpretačné pravidlo trestného práva „ultima ratio“, že z hľadiska možnosti trestnoprávneho vymedzenia postihu za následok za „spoločensky škodlivé“ (pojem naďalej používaný v odbornej literatúre i po formalizovaní chápania trestnoprávnej zodpovednosti - vid' napr. O. Z., internetový portál „Právne listy“ 1.4.2013 „Princíp ultima ratio.“) možno považovať len žiadanie a vyplatenie sumy slúžiacej na neoprávnené vykrytie neschválených výdavkov. Nikto totiž nemôže spochybníť, že vyššie opisovaný trojblok technologických zariadení, na ktorý bol poskytnutý NFP, bol skutočne zaobstaraný a sfunkčnený.

Odvolací súd však mal naozaj jednoznačne formulované výhrady predovšetkým k právnej kvalifikácii prvostupňovým súdom formulovaného skutku pokiaľ ide o trestný čin podľa § 261 Trestného zákona. Ohľadne uznania resp. neuznania viny za spáchanie tohto trestného činu prvostupňový súd vychádzal z nasledovných úvah.

Podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona kto použije alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, alebo neposkytne povinné údaje, alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami alebo v zastúpení Európskych spoločenstiev na iný účel ako boli pôvodne určené a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. Toto ustanovenie Trestného zákona obsahuje aj tzv. kvalifikované skutkové podstaty, v rámci ktorých sa zvyšuje trestná sadzba v súvislosti s rozsahom spôsobenej škody. Za škodu pritom ustanovenie § 124 ods. 1 Trestného zákona označuje ujmu na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného, prípadne inú ujmu, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom. Musí teda ísť o „ujmu“ alebo „reálny úbytok“, ktoré stavy sa obvykle dosahujú neoprávneným prisvojením si vecí alebo práv, ku ktorým má dispozičné právo výhradne poškodený. Ide teda o stav zmeny vlastníctva, resp. držby veci na úkor poškodeného a na prospech páchatel'a, ktorým podľa právneho poriadku Slovenskej republiky môže byť len fyzická osoba. Okrem iného to znamená to, že dochádza k neoprávnenému zväčšeniu majetku subjektu práva, ktorým je fyzická osoba útočiaca na záujem chránený Trestným zákonom.

Pokiaľ ide o subvenčný podvod, teda trestný čin podľa § 225 Trestného zákona, podľa jeho ods. 1, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na

podmienky, ktoré nespĺňa a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia Trestného zákona, rovnako ako v ods. 1 sa potrestá, kto neoprávnené získanú dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, použije v rozsahu väčšom na iný ako určený účel. Za „väčší rozsah“ sa v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266,- € (ide o hľadisko určujúce rozsah škody, avšak v zmysle poslednej vety citovaného ustanovenia hľadiská týkajúce sa škody sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu).

V súvislosti s týmito ustanoveniami Trestného zákona je potrebné si uvedomiť, že zákonodarca v prípade subvenčného podvodu trestá protiprávne vylúčenie dotácie, subvencie, príspevku alebo iného plnenia z verejných rozpočtov štátu alebo samosprávnych celkov, pričom zároveň osobitne v prípade uvedeného príslušného ustanovenia Trestného zákona upravuje protiprávnosť stavu, kedy sa prostriedky z takýchto rozpočtov použijú - a to len v prípade rozsahu väčšom - na iný ako určený účel. Jasne je teda rozlíšené protiprávne vylúčenie dotácie, subvencie, príspevku alebo iného plnenia a použitie týchto financií na iný než určený účel. Za určený účel sa pritom považuje účel predpokladajúci a aj v konečnom dôsledku naplňujúci účelovú viazanosť poskytnutých finančných prostriedkov.

Konštrukcia trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 Trestného zákona je iná. Ako to vo svojej záverečnej reči uvádzal obhajca obžalovaných, trestné je

1. predloženie falšovaného, nesprávneho alebo neúplného výkazu alebo dokladu,
2. neposkytnutie povinných údajov, resp.
3. použitie prostriedkov z rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel ako boli pôvodne určené (v tomto prípade zákonodarca použitie prostriedkov z rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel ako boli pôvodne určené na rozdiel od trestného činu subvenčného podvodu nestanovuje ako samostatnú skutkovú podstatu trestného činu, ale uvádza ju len ako alternatívu v rámci základnej skutkovej podstaty trestného činu.

K tomu však, aby bolo možné uznať vinu za trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona, musí pristúpiť jedna z ďalších dvoch alternatív uvádzaných v predmetnej skutkovej podstate a to buď

1. umožnenie spôsobenia sprenevery alebo
2. protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu.

Falšovaným dokladom je doklad, ktorý má vzbudiť zdanie pravého, avšak nie je vydaný osobou, ktorá je na to oprávnená alebo takýto doklad alebo takýto výkaz nemá oporu v skutočnom stave. Za nesprávny doklad sa považuje taký doklad, ktorého obsah nezodpovedá skutočnému stavu, o ktorom sa podáva informácia, no a neúplným dokladom je taký doklad, ktorý neobsahuje všetky potrebné údaje na posúdenie skutočného stavu.

V tomto prípade je možné jednoznačne konštatovať, že ani jeden z dokladov, ktoré boli predkladané v rámci kontroly plnenia účelu projektu, nebol ani falšovaným, ani nesprávnym, ani neúplným. Predkladané účtovné doklady teda nemohli byť „nepravdivé“, za aké ich označuje obžaloba, nakoľko všetky tieto doklady reálne dokumentovali priebeh obchodného prípadu, teda reálne označovali vôľu zmluvných strán, boli vydané osobami na to oprávnenými, vykazovali skutočný stav, resp. skutočnú vôľu zmluvných strán a obsahovali všetky potrebné údaje, ktoré každý účtovný doklad musí obsahovať. Z tohto dôvodu vo veci rozhodujúci súd aj upravil skutkovú vetu oproti obžalobe s tým, že všetky prívlastky charakterizujúce doklady ako „nepravdivé“ zo skutkovej vety vynechal (ani po doplnení dokazovania po zrušení prvého rozsudku nebol dôvod takúto úpravu skutkovej vety neoponechať, i keď súd v konečnom dôsledku považoval doklady za „nesprávne“). Treba ešte dodať, že na tomto konštatovaní súdu nič nemení tá skutočnosť, že faktúry po sebe nasledovali v krátkom časovom slede a, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, zahmlievali skutočný stav veci v súvislosti s posúdením oprávnenosti či neoprávnenosti nákladov na projekt, v súvislosti s ktorým bola uzatvorená zmluva o poskytnutí NFP. Inak povedané, nikto doklady nefalšoval, neuvádzal údaje, ktoré by neboli v súlade s vôľou zmluvných strán a z hľadiska príslušných zákonov regulujúcich účtovníctvo, všetky účtovné doklady spĺňali náležitosti úplného účtovného dokladu.

V rámci prvého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že k tomu, aby prípadné predkladanie falšovaných, nesprávnych alebo neúplných dokladov alebo použitie prostriedkov Európskych spoločenstiev na iný účel ako boli pôvodne určené, bolo možné podľa tohto ustanovenia Trestného zákona kvalifikovať, musí pristúpiť aj skutočnosť, ktorá spočíva buď v umožnení spôsobenia sprenevery alebo protiprávnom zadržaní prostriedkov z uvedeného rozpočtu.

Pod spreneverou sa rozumie prisvojenie cudzej, avšak páchatelovi zverenej veci a tým spôsobenie škody na majetku poškodeného, pričom za neoprávnené zadržanie prostriedkov sa považuje stav, kedy nedochádza k prisvojeniu si veci (teda k jej trvalému odňatiu s úmyslom nakladať s ňou ako vlastnou), ale iba k jej dočasnému pozdržaniu - nevydaniu veci tomu, kto má na ňu právo (slovník slovenského pravopisu iný výklad neumožňuje, pričom obdobne sa vykladá aj termín „wrongfull retention“, čo je anglický termín použitý v príslušných predpisoch Európskych spoločenstiev). To okrem iného znamená stav, kedy si subjekt manažujúci rozpočet žiada späť poskytnuté prostriedky a ten, komu boli poskytnuté si ich buď neoprávnené prisvojí (prevedie všetky atribúty vlastníckeho práva na seba) alebo zadrží, čo jednoznačne znamená situáciu, kedy k prisvojeniu zatiaľ nedošlo, avšak odmieta sa vrátenie toho, čo bolo poskytnuté, resp. čo za poskytnuté finančné prostriedky bolo kúpené, pričom ešte nenastali všetky právne následky podmieňujúce definitívny prechod vlastníckeho práva (napr. nebola splnená odkladacia podmienka kúpnej zmluvy, podpísaný protokol o odovzdaní veci, existuje len zmluva o budúcej zmluve a pod.).

Prvostupňový súd sa v rámci svojho prvého rozsudku domnieval, že k spôsobeniu sprenevery nedošlo (prostriedky Európskych spoločenstiev neboli prisvojené páchatelmi) a nedošlo ani k zadržaniu týchto prostriedkov - už len z jednoduchého dôvodu, že nikto tieto prostriedky od páchatelov nežiadal naspäť. V tejto súvislosti, najmä vzhľadom k obsahu záverečnej reči prokurátorky, uviedol, že existencia záložného práva, v rámci ktorého sa ako záloh definuje trojblok technologických zariadení, ktorých sa týka táto vec, na veci z hľadiska skutkového ani právneho nič nemení. Niet sporu o tom, že trojblok týchto technologických zariadení je vo vlastníctve podnikateľského subjektu, ktorému bola určená pomoc (nie vo vlastníctve páchatelov), pričom zmyslom záložného práva je len garancia splnenia všetkých zmluvných podmienok, pričom k jeho realizácii (predaju zálohu) dochádza len v prípade porušenia týchto podmienok. Ako však už bolo uvedené, na vlastníckych vzťahoch existencia záložného práva nič nemení a je bez akýchkoľvek pochybností jasné, že vyššie uvedené zariadenia sú vo vlastníctve podnikateľského subjektu, ktorému bola pomoc určená.

Prvostupňový súd tiež uviedol, že konštrukcia trestného činu podľa § 261 Trestného zákona je rozdielna od konštrukcie podvodných konaní definovaných v časti Trestného zákona upravujúcej trestné činy proti majetku. Je evidentné, že v zmysle základnej skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 Trestného zákona je trestné akékoľvek konanie popísané v rámci objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu - to znamená trestná je akákoľvek protiprávna manipulácia bez ohľadu na následok v zmysle výšky škody alebo rozsahu činu. V každom prípade však musí dôjsť k umožneniu spôsobeniu sprenevery alebo protiprávnemu zadržaniu prostriedkov z rozpočtu európskych spoločenstiev. V konečnom dôsledku to znamená porušenie hospodárskej disciplíny spôsobom, kedy sa protiprávne prisvojujú alebo zadržiavajú prostriedky Európskych spoločenstiev a tak sa presúvajú do dispozičnej právomoci páchatela, ktorý predmetné prostriedky má aj vo faktickej držbe a užíva z nich plody (v prípade sprenevery užíva všetky znaky vlastníckeho práva - ius posendi, ius utendi, ius frutendi a i ius disponendi). Musí však ísť o spreneverenie či protiprávne zadržanie prostriedkov takým spôsobom, že z toho má prospech buď subjekt trestného činu, teda ten ktorý konkrétny páchatel, alebo iná trestnoprávne zodpovedná (fyzická) osoba. Ak má prospech z trestného činu, napr. vo forme neoprávneného vzniku práv k poskytnutým finančným prostriedkom len subjekt, ktorému sa pomoc poskytuje ako právnická osoba, pričom v konečnom dôsledku tento neoprávnený prospech nevybočuje z rámca zmyslu a účelu poskytnutej pomoci, k sprenevere ani protiprávnemu zadržaniu nemôže dochádzať (trestnoprávna zodpovednosť právnických osôb v slovenskom právnom poriadku v pre vec relevantnej podstate nebola zavedená).

Inak povedané, a dokumentujú to aj všetky dostupné komentáre Trestného zákona, „umožnenie spôsobenia sprenevery“ nemožno vykladať iným spôsobom, len tak, že k spôsobeniu sprenevery (spáchanie trestného činu sprenevery) spôsobom, ako je to vyššie opísané, alebo k protiprávnemu zadržaniu prostriedkov, reálne musí dôjsť. Síce bez ohľadu na to, či sa vedie trestné stíhanie aj

za tento trestný čin, ale v každom prípade sa takýto stav predpokladá nie ako hypotéza (možný následok), ale ako realita, ktorá už nastala. Nasvedčuje tomu aj text Nariadenia Rady EÚ č. 2988/95 z 18.12.1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev a text prekladu návrhu SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom trestného práva publikovaného v Bruseli 11.07.2012, ktorého čl. 3 znie

Článok 3

Podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce konanie, ak je úmyselné, bolo postihnutelné ako trestný čin:

(a) pokiaľ ide o výdavky, akékoľvek konanie alebo opomenutie týkajúce sa:

i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov, ktoré majú za následok spreneveru alebo nezákonné zadržovanie finančných prostriedkov z rozpočtu Únie alebo z rozpočtov spravovaných Úniou alebo v jej mene;

ii) neposkytnutia informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou s rovnakým následkom alebo

iii) zneužitia záväzkov alebo výdavkov na iné účely, než na ktoré boli pôvodne poskytnuté;

Prvostupňový súd konštatoval, že konštrukciu trestného činu podľa § 261 Trestného zákona je naozaj možné považovať za nedostatočnú a jednoduchým prepisom a prekladom formulovaných požiadaviek Európskych spoločenstiev v rámci vstupu Slovenskej republiky do Európskych spoločenstiev zrejme nedošlo k naplneniu všetkých želaných cieľov. Ustanovenia trestného práva je však nutné vykladať reštriktívne a spôsobom, ktorý je pre páchatel'a najpriaznivejší. Ak teda doslovný, gramatický a logický výklad zákona vedie k vyššie uvedeným záverom a má svoje miesto i opodstatnenie pri interpretácii tej ktorej právnej normy, hoc by aj teleologický (účelový) výklad umožňoval iné riešenia, je nevyhnutné použiť práve prv menované spôsoby výkladov právnych textov, čo súd učinil aj v tomto prípade. Je naozaj nutné rozlišovať medzi páchatel'mi, ktorí si poskytnuté prostriedky „prisvoja“ so všetkým, čo k takémuto prisvojení do svojej osobnej sféry patrí (napr. poskytnuté finančné prostriedky použijú pre svoju osobnú potrebu a nenakúpia veci súvisiace s projektom), a medzi prípadmi, kedy síce dôjde k neoprávnenému použitiu prostriedkov na iný účel, než na aký boli tieto prostriedky schválené, avšak tento účel sa takisto a jednoznačne týka spôsobu investovania, ktorý bol schválený, projektom odobrený a v konečnom dôsledku plní účel tej ktorej výzvy.

Na margo tejto veci prvostupňový súd spomenul, že zákonodarca Slovenskej republiky anglický termín „misappropriation“ použitý v príslušných európskych normatívnych aktoch a preložiteľný aj ako „použitie k nesprávne (nepredpokladanému) účelu“, preložil v texte príslušnej skutkovej podstaty ako „sprenevera“, čo v právnom poriadku Slovenskej republiky je názov inej presne definovanej skutkovej podstaty trestného činu. Z tohto dôvodu termín „spôsobenie sprenevery“ nemožno vykladať inak ako vyvolanie stavu, v rámci ktorého došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, čo je v konečnom dôsledku základnou príčinou toho, že takéto prípady inak než predpokladaným spôsobom použitých prostriedkov z prostriedkov Európskych spoločenstiev v prípade nepreukázania „sprenevery“ ako ju definuje Trestný zákon, nie je možné trestnoprávne postihovať.

Aj z vyššie uvedených dôvodov súd teda v rámci prvého rozsudku neuvažoval o tom, že v tomto prípade či už v súvislosti s trestnými činmi hospodárskymi (konkrétne proti hospodárskej disciplíne - druhý oddiel piatej hlavy osobitnej časti Trestného zákona) alebo trestnými činmi proti majetku (štvrtá hlava osobitnej časti Trestného zákona), by došlo k spôsobeniu škody ako reálneho úbytku majetku poškodených - či už ide o rozpočty Európskych spoločenstiev alebo štátny rozpočet. Takémuto výkladu a chápaniu predmetnej problematiky nasvedčuje stav, kedy, ako to popísala aj obhajoba, naozaj poskytnuté prostriedky boli využité v zásade tak, ako boli programovo cieleňé na základe prebehnuvšej OVS (s nedostatkami opísanými vyššie), pričom nielen podľa názoru súdu, ale aj na základe znaleckého posudku T. A. je zrejmé, že neoprávnené vyžiadané prostriedky „nešli do súkromného vrečka“ obžalovaných či iných subjektov trestného práva, ale boli použité na nákup rôznych prídavných zariadení a technológií, ktoré v konečnom dôsledku slúžili schválenému účelu projektu.

Prostriedky tak teda boli sčasti použité na iný účel ako boli pôvodne určené, avšak k spôsobeniu sprenevery, ani protiprávnemu zadržaniu prostriedkov z rozpočtov Európskych spoločenstiev nedošlo. Pokiaľ ide o v skutkovej podstate použitý terminus technicus „umožnenie spôsobenia sprenevery“, aj tento, inak podľa názoru súdu naozaj problematický výraz, resp. výraz, ktorého výklad môže spôsobiť problémy, je potrebné v súlade s už uvedeným vykladať reštriktívne. Použitie rozširujúceho výkladu, ktorý by spočíval v tom, že za takýto stav sa bude považovať akýkoľvek stav umožňujúci prisvojenie si zverenej veci tým, že sa dávajú zmluvnej strane finančné prostriedky, ktorých použitie sa neskôr kontroluje, by znamenal absurdnú situáciu, pretože za takýto stav by sme museli považovať všetky formy dotačnej a subvenčnej politiky štátu.

Predmetný problém možno ešte chápať i tak, že konštrukcia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 261 Trestného zákona pripomína akúsi blanketnú normu, ktorá v podstate tautologicky odkazuje na skúmanie naplnenia zákonných znakov iného trestného činu, pričom káže skúmať púhe „umožnenie“ spáchania tohto trestného činu (jav nanajvýš neštandardný a z legislatívneho hľadiska problematický). Za akceptácie takéhoto stavu by zákonodarca takýmto spôsobom konštruoval istý typ tzv. predčasne dokonaného trestného činu a naznačoval by, že k spôsobeniu sprenevery ešte nemusí dôjsť, stačí len umožnenie takéhoto stavu a to v prípade, že sa predkladajú falšované, nesprávne alebo neúplné doklady alebo sa prostriedky z rozpočtu používajú na iný účel ako boli pôvodne určené. To môže mať svoju logiku pokiaľ ide o predkladanie zámerne deformovaných písomných podkladov, avšak pokiaľ ide o použitie prostriedkov na iný účel ako boli pôvodne určené, posledne naznačený typ výkladu nie je možný a aj tu všetky súvisiace okolnosti je potrebné vykladať reštriktívne. Preukázané použitie prostriedkov na iný účel bolo v tomto prípade v celom rozsahu „preukázané použitie prostriedkov na iný, než určený účel“ a nie zároveň aj „umožnenie sprenevery“, teda prisvojenie si prostriedkov do súkromných rúk páchatel'a alebo iného subjektu trestného práva. Inak povedané, tieto dva možné scenáre sa v prípade neprívlastnenia si dotačných prostriedkov subjektom trestného práva v podstate vylučujú a buď dochádza k neoprávnenému použitiu prostriedkov na iný než schválený, avšak stále projektom predpokladaný účel, alebo dochádza k stavu, kedy sa umožňuje=pácha sprenevera.

Z tohto pohľadu je oveľa logickejšie (i keď opäť nie bezproblémovo) koncipovaná skutková podstata trestného činu subvenčného podvodu, ktorá znie tak, ako je to vyššie uvedené. V súvislosti s týmto trestným činom je potrebné uviesť, že zákonodarca tu jednoznačne rozlišuje medzi spôsobením škody a použitím prostriedkov na iný ako určený účel. Ak toto rozlišuje, možno, použijúc logickú výkladovú metódu argumentum per eliminationem - dôkaz vylúčením (ak spôsobenie škody je rozlíšené od použitia prostriedkov na iný účel, takéto použitie prostriedkov nie je možné zahrnúť pod spôsobenie škody), jednoznačne dôjsť k záveru, že nie každé použitie finančných prostriedkov v súlade napr. so schválenými oprávnenými výdavkami, je spôsobením škody. Ak zákonodarca rozlišuje medzi týmito dvomi stavmi a najmä za stavu, kedy použitie prostriedkov na iný ako určený účel je trestné, len ak k nemu dochádza vo väčšom rozsahu, je logickým výklad, ktorý v konečnom dôsledku znamená, že rozdiel spočíva práve v spôsobe dispozície s finančnými prostriedkami, ktoré boli poskytnuté. Ak sa tieto finančné prostriedky „prisvojujú“ do dispozície páchatel'a ako fyzickej osoby, dochádza k spôsobeniu škody, ak sa používajú na iný než schválený účel, ale stále na prospech subjektu práva, ktorému bola dotácia alebo subvencia poskytnutá, dochádza k použitiu prostriedkov na iný ako určený účel.

V tomto prípade v celom rozsahu došlo k prefinancovaniu aktivít prijímateľa pomoci, ktoré síce neboli schválené, ale ktoré v konečnom dôsledku znamenali prospech pre konečný cieľ, kvôli ktorému sa NFP poskytovalo. Preto prvým rozsudkom vo veci bola uznaná vina v zmysle § 225 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s tým, že dostupné komentáre Trestného zákona dávajú dvojakú odpoveď na to, či v prípade ods. 2 § 225 Trestného zákona je potrebné konštatovať porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu, na základe ktorého porušenia došlo k uvedeniu do omylu a neoprávnenému vylákaniu alebo použitiu prostriedkov na iný ako určený účel, alebo toto potrebné nie je. (V komentári k ods. 2 § 225 Trestného zákona Osobitná časť C.H.Beck 2011 je uvedené, že „Neoprávnené získaná dotácia je dotácia získaná v zmysle ods. 1 tohto ustanovenia. V tomto prípade ide zrejme o legislatívnu chybu ... úmysel zákonodarca tu smeroval k tomu trestne postihnúť páchatel'a, ktorému bola „oprávnená“ poskytnutá dotácia, ale ju zneužil na iný ako určený účel“.)

Teda aj tu musel súd riešiť doslova legislatívny i výkladový zmätok, za ktorého existenciu právo aplikujúci orgán nemôže. Nakoniec akceptoval text existujúcej normy a vzhľadom k tomu, že aj § 225 ods. 2 Trestného zákona hovorí o „neoprávnené získanej dotácii...“, mal za to, že aj v prípade tejto skutkovej

podstaty sa musí špecifikovať všeobecne záväzný predpis, ktorý bol porušený, pričom v konečnom dôsledku v tomto prípade možno konštatovať, že páchatelia časť dotácie získali neoprávnene a aj ju použili na iný ako určený účel. Ako to vyplýva zo skutkovej vety tohto rozsudku, ktorú súd oproti obžalobe upravil aj v tomto smere, týmto všeobecne záväzným právnym predpisom je ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v nadväznosti na ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z. z. právnické a fyzické osoby, ktorým sa poskytujú verejné prostriedky, zodpovedajú za hospodárenie s nimi a sú povinné pri ich používaní zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia, pričom výklad pojmov „hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť“ bez akýchkoľvek pochybností v sebe zahŕňa aj zachovanie účelovej viazanosti poskytovaných prostriedkov podľa všetkých jednostranných či dvojstranných právnych úkonov. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka odkazuje na potrebu použitia občianskoprávných predpisov v tomto prípade, pričom v §§ 39 a 41 Občianskeho zákonníka je uvedené, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, pričom ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Za minimálne sčasti neplatné právne úkony tu možno považovať najmä ústne prejavy vôle učené v rámci komunikácie medzi predstaviteľmi firmy O.M.D KOVO, spol. s.r.o. a konateľom firmy BEKAST, s.r.o. L. (presne ich síce nie je možné špecifikovať, ale vyššie popísaná podstata ich existencie spočívajúca v manažovaní procesu prihlasovania sa firmy BEKAST do súťaže bola preukázaná), ktoré v konečnom dôsledku vyústili do navonok a formálne perfektných písomných prejavov vôle v rámci OVS, zmluvných a fakturačných vzťahov. Tieto prejavy vôle totiž umožnili stav, ktorý v konečnom dôsledku podľa názoru súdu v rámci prvého rozsudku bezpochyby bolo možné vyhodnotiť ako stav priečiaci sa dobrým mravom, obchodným zvyklostiam a ako stav, ktorý neumožňuje konštatáciu, že obžalovaní pri používaní verejných prostriedkov zachovávali hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia a docielili stav prefinancovania aj nákladov, ktorých prefinancovanie nebolo dohodnuté.

Finančné záujmy Únie a jej členských štátov môžu byť poškodzované aj v prípade, že jednotliví uchádzači predkladajú verejným obstarávateľom alebo orgánom udeľujúcim grant údaje založené na informáciách, ktoré boli neoprávneným spôsobom získané priamo alebo nepriamo od zadávateľa, a to s cieľom obísť pravidlá uplatňované v prípade verejného obstarávania alebo postupu udeľovania grantu alebo s cieľom odchyliť sa od týchto pravidiel. Hoci je takéto konanie uchádzača veľmi podobné podvodu, nemusí nevyhnutne napĺňať všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu, keďže predložená ponuka môže byť v plnom súlade so všetkými príslušnými požiadavkami. Koordinácia správania uchádzačov (uchádzača so zadávateľom) pri predkladaní ponúk však porušujú pravidlá hospodárskej súťaže Únie, ako aj zodpovedajúce vnútroštátne právne predpisy (viď opäť návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom trestného práva).

Možno teda konštatovať, že použitie prostriedkov štátneho rozpočtu na iný než určený účel v prípade postihovania subvenčných podvodov nie je viazané na vskutku nezmyselné umožnenie spôsobenia sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov a je teda trestnoprávne postihnutelné bez ďalšieho. Aj z toho dôvodu potom podľa názoru súdu došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, pričom pokiaľ ide o posúdenie jeho rozsahu, ako to vyplýva aj zo skutkovej vety rozsudku, prostriedky štátneho rozpočtu zo sumy 65.012,84 € tvorili sumu 9.751,93 €, čo presahuje rozsah určený desaťnásobkom sumy 266,- € a čo je stanovenie väčšieho rozsahu (§ 125 Trestného zákona). Vzhľadom k tomu, že podľa názoru prvostupňového súdu v rámci prvého konania nedošlo k preukázaniu sprenevery, ani k preukázaniu vzniku škody, berúc do úvahy konštrukciu skutkovej podstaty trestného činu podľa § 261 Trestného zákona, trestnosť ohľadne zneužitia prostriedkov rozpočtu Európskych spoločenstiev vo výške 55.260,91 € nebolo možné konštatovať, čím súd, samozrejme, nechcel povedať, že konanie ohľadne tejto sumy nebolo v rozpore so zákonom. Vzhľadom ku konštrukcii trestného činu podľa § 261 Trestného zákona však nemalo trestnoprávny rozmer.

V súvislosti s obžalovaným L. súd uviedol, že nešlo o priameho páchatel', ktorý by neoprávnene vylákal od iného príspevok a použil ho vo väčšom rozsahu na iný než určený účel. Išlo o osobu, ktorá svojou

súčinnosťou poskytla páchatelom pomoc v zmysle ako ju definuje § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, preto súd konštatoval, že z jeho strany bolo trestnoprávne postihnuteľné konanie spáchané formou účasti k trestnému činu. Ten bol spáchaný ako priamymi páchatelmi obžalovanými T.. V. a T.. U., ktorí sa ho dopustili formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Ako to vyplýva z uvedenia predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku, odvolací súd nijak nekomentoval úvahy prvostupňového súdu ohľadne kvalifikácie skutku ako subvenčného podvodu a nič neuviedol ani k časti odôvodnenia rozsudku venujúcej sa trestno-právnej irelevancii zmlúv o záložnom práve. (V tejto súvislosti treba uviesť, že ani prokurátorka v rámci svojho záverečného návrhu prekvalifikovať skutky na tzv. základné skutkové podstaty nedala súdu žiadny návrh týkajúci formulácie skutkovej vety ohľadne vysporiadania sa s výškou škody, ktorú v obžalobe vyčísluje spôsobom ako je uvedené v úvode odôvodnenia tohto rozsudku, pričom konštatácia vzniku škody - použitia peniazmi oceníteľných výhod - je imanentnou súčasťou majetkových ale i ohrozovacích deliktov súvisiacich s hospodárskou disciplínou). Odvolací súd teda nevyslovil v tomto smere žiadny právny názor, ktorý by bol akymkoľvek spôsobom záväzný, pričom prvostupňový súd si za svojimi závermi sformulovanými v prvom rozsudku stojí a s vyššie doplnenými vysvetleniami sa na ne v plnom rozsahu odvoláva. Aj z tohto dôvodu teda súd s doplneniami v podstate odcitoval takmer celú tejto problematiky sa týkajúcu časť odôvodnenia prvého rozsudku. Odvolací súd však v súvislosti s neuznaním viny za trestný čin podľa § 261 Trestného zákona doslova uviedol :

V súvislosti s trestným činom poškodzovania finančných záujmov ES podľa § 261 Tr. zák. (ale aj § 263 Tr. zák.) je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od subvenčného podvodu podľa § 225 Tr. zák. ako majetkového trestného činu, má tento povahu trestného činu proti hospodárskej disciplíne. Svojou podstatou ide o typicky ohrozovací delikt, keďže k jeho dokonaniu stačí, že z konania páchatela porucha chráneného záujmu hrozí.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovaní T.. V. a T.. U. v súčinnosti s obžalovaným L. predložili poskytovateľovi nenávratného finančného príspevku (NFP) účtovné doklady, ktoré mali potvrdiť, že v súlade so Zmluvnými podmienkami o poskytnutí NFP firma Bekast ako víťaz OVS dodala firme KOVO tam uvedené zariadenia a práce, pričom toto nezodpovedalo skutočnosti (dodávka zariadení išla od firmy TRUMPF priamo firme KOVO). Práve tieto doklady tvorili podklad pre žiadosť o príslušnú percentuálnu refundáciu oprávnených nákladov projektu v zmysle Zmluvy o poskytnutí NFP uzavretej medzi poskytovateľom a firmou KOVO ako prijímateľom NFP.

Za týchto okolností mal prvostupňový súd venovať náležitú pozornosť ustanoveniam Zmluvy o poskytnutí NFP, podľa ktorých za podstatné porušenie tejto zmluvy zo strany prijímateľa sa v zmysle bodu 2.4 písm. h/ Všeobecných zmluvných podmienok tvoriacich prílohu 1 k Zmluve o poskytnutí NFP považuje tiež poskytnutie nepravdivých alebo zavádzajúcich informácií. Argumentácia prvostupňového súdu, že uvedené účtovné doklady nemohli byť „nepravdivé“, lebo reálne dokumentovali priebeh obchodného prípadu a vykazovali skutočnú vôľu zmluvných strán (Bekastu a KOVO) je scestné, pretože tu nie je rozhodujúca vôľa uvedených zmluvných strán, ale splnenie Zmluvných podmienok medzi poskytovateľom príspevku a firmou KOVO vyžadujúce skutočnú dodávku od víťaza OVS.

Vzhľadom na zákonné znaky trestného činu poškodzovania finančných záujmov ES išlo o predloženie „nesprávneho“ dokladu tak, ako to správne ustálila prokurátorka v obžalobe.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, v závere svojho uznesenia odvolací súd dodal, že prvostupňový súd nevenoval náležitú pozornosť ani obhajobe obžalovaných: Obžalovaní T.. V. a T.. U. uvádzali, že v súvislosti s neschopnosťou firmy Bekast plniť zmluvné podmienky poslali list poskytovateľovi NFP. Tento list spomína aj svedkyňa T.. K.. Keďže títo obžalovaní poukazovali aj na svoju neskúsenosť s takýmto projektom a z nej plynúceho podcenenia dokladovej stránky projektu, bolo povinnosťou prvostupňového súdu náležite objasniť aj tieto okolnosti prípadu súvisiace tiež s posúdením subjektívnej stránky konania obžalovaných, vrátane ich obhajobného tvrdenia o konaní v skutkovom omyle, ktorý by vylučoval ich úmyselné zavinenie rovnako ako zavinenie vo forme vedomej nedbanlivosti. Uvedené priamo súvisí s tým, že v závislosti od formy zavinenia by prichádzalo do úvahy posúdenie ich konania podľa § 263 Tr. zák. (ustanovenie identické s § 261 Tr. zák. líšiace sa len formou zavinenia). V takomto prípade by sa,

ale súd musel vysporiadať s otázkou ideálneho súbehu s trestným činom subvenčného podvodu podľa § 225 Tr. zák. za situácie dvoch rozdielnych foriem zavinenia.

Na základe stanoviska odvolacieho súdu si prvostupňový súd po vrátení veci predovšetkým vyžiadala od SIEA listiny, ktoré v poslednom odseku svojho rozhodnutia spomína odvolací súd. Okrem iného aj ku skutočnostiam skúmaným v rámci overenia s týmito súvisiacich okolností súd na novo nariadenom hlavnom pojednávaní vypočul i svedkyňu T. E. K..

Z jej stanoviska ako i z písomností, ktoré táto svedkyňa v mene svojho zamestnávateľa súdu zaslala, vyplýva, že predmetná komunikácia prebiehala v mesiacoch marec a apríl 2012, kedy už vo veci prebiehalo trestné stíhanie. Bolo potvrdené, že dňa 14.03.2012 OMD KOVO spol. s r. o. Rožňava konajúce podpísaným konateľom T. P. V. žiada SIEA o „potvrdenie správnosti uskutočnenej OVS, správnosti oprávnených výdavkov o dodržaní všetkých pravidiel pre uznanie oprávnených výdavkov..." (takto je nazvaná žiadosť, ktorá SIEA bola doručená 15.03.2012). V predmetnej žiadosti T. P. V. žiada o „potvrdenie správnosti uskutočnenej obchodnej verejnej súťaže...", pričom opisuje relevantné okolnosti vyhlásenia a priebehu tejto OVS, priznáva, že počas realizácie projektu sa víťazný dodávateľ Bekast s.r.o. Rožňava dostal do finančných ťažkostí, preto bola ich spoločnosť nútená „pomôcť mu s nákupom a realizáciou laserového rezacieho centra a hydraulického ohrňovacieho lisu CNC a to tým, že nákup laserového rezacieho stroja lisu a všetkých súvisiacich nákladov s tým spojených realizovala prvotne ich spoločnosť..." Riadiacu agentúru, ktorá im poskytla NFP firma KOVO spol. s r. o. žiada, aby im „potvrdili, že naša spoločnosť dodržala všetky zákonné postupy pri realizácii obchodnej verejnej súťaže pre tento projekt, že dodržala všetky podmienky oprávnenosti výdavkov, ktoré im boli vyplatené a že projekt realizujú v súlade s uzatvorenou zmluvou o poskytnutí NFP..."

Na túto žiadosť SIEA odpovedala listom zo dňa 24.04.2012, ktorý podpísal M. E. K., poverený riadením sekcie štrukturálnych fondov EÚ SIEA. V tomto liste je jednoznačne uvedené, že prijímateľ pomoci SIEA o ním opisovaných skutočnostiach neinformoval a uvádza to až teraz v liste. V zmysle príručky pre žiadateľa bod 3.7 - postupy pre špecifické prípady neuzatvorenia zmluvy, resp. odstúpenia od zmluvy s dodávateľom bod 2B bol prijímateľ povinný vykonať novú OVS vzhľadom na to, že dodávateľ stratil v priebehu plnenia zmluvy schopnosť plniť zmluvný záväzok. Túto okolnosť na hlavnom pojednávaní dňa 08.12.2015 potvrdila i opätovne vypočutá svedkyňa T. E. K.. Jednoznačne uviedla, že v opisovanom prípade prijímateľ pomoci bol povinný vykonať novú OVS, prípadne ak to mal uvedené v súťažných podmienkach, mal nastúpiť druhý v poradí z obchodnej súťaže. Prijímateľ pomoci podľa jej názoru je vždy povinný takúto skutočnosť nahlásiť a postupovať podľa príslušných ustanovení príručky. Svedkyňa zopakovala svoje stanovisko z predchádzajúceho hlavného pojednávania, v rámci ktorého uviedla, že nie je prípustné, aby prijímateľ pomoci bol zároveň subdodávateľom.

Pokiaľ ide o predpísaný postup prijímateľa pomoci všeobecne uviedla, že tento musí postupovať „hospodárne", ak by však „neboli sumy prekročené v porovnaní s rozpočtom, boli by tieto sumy uznané za oprávnené výdavky". (Pokiaľ ide o „hospodárnosť postupu" z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto rozsudku je zrejmé, že obstarávacia cena k trojbloku technologických zariadení na ktorý bol poskytnutý NFP mohla byť nižšia o čom svedčia faktúry uvedené v tabuľke č. 1 tohto rozsudku).

V súvislosti s hlavným pojednávaním dňa 08.12.2015 treba ešte uviesť, že opätovne stručne vypovedali všetci obžalovaní, pričom možno konštatovať, že stratégia ich obrany a obhajoby sa nijak nezmenila. Zdôrazňovali, že projekt „do bodky splnili", chceli dotiahnuť novú inovačnú technológiu, toto sa im podarilo a všetky zariadenia, ktoré sčasti financovali z NFP, riadne fungujú a zabezpečujú prácu viacerým ľuďom v regióne, ktorý vykazuje vysokú nezamestnanosť. V rámci doplnenia dokazovania okrem vyššie spomenutých výsluchov a listinných dôkazov boli ešte prečítané listiny, resp. odborné vyjadrenie, ktoré dôkazy zaslala obhajoba.

Z vyjadrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 05.05.2015 podpísaného T. Q. M., generálnou riaditeľkou sekcie európskych fondov, vyplýva, že prostriedky európskej únie v zmysle § 2 písm. e/ Zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy sa zaraďujú do príjmov štátneho rozpočtu, stávajú sa potom jeho súčasťou, pričom akékoľvek príspevky poskytnuté z takýchto prostriedkov sa „de iure" formálne poskytujú „zo štátneho rozpočtu SR". Obhajoba súdu zaslala tiež

odborné stanovisko k technológií spracovania plechov, spracované prof. T. N. A. R., vedúcim katedry strojárskych technológií a materiálov strojníckej fakulty TÚ v Košiciach. Z tohto odborného stanoviska vyplýva, že pojem „laserové rezacie centrum“ ako ho definuje zmluva o NFP je širším pojmom ako pojem laserový rezací stroj. Takýto rezací stroj, aby bol funkčný, je totiž potrebné doplniť o ďalšie nevyhnutné komponenty.

Ako to vyplýva aj z vyššie uvedenej analýzy žiaden z novo vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní dňa 08.12.2015 nezmenil názor senátu na podstatu opisu priebehu skutkového deja ako bol uvedený v rámci prvého rozsudku. Senát aj v rámci nového opisu skutku zdôraznil to, že bez ohľadu na názor znalcov, či autorov odborných vyjadrení za „laserové rezacie centrum“ je potrebné považovať zariadenie ako bolo definované vo vyhlásenej verejnej obchodnej súťaži dňa 10.06.2008 obsahujúce len komponenty, ktoré tu sú uvedené.

Vykonané dokazovanie prečítaním listín zaslaných SIEA len zvýraznilo konštatovanie viny obžalovaných v rámci prvého rozsudku prvostupňového súdu, pričom súd skutkovú vetu doplnil o konštatovanie porušenia povinností prijímateľa pomoci aj v tom smere, že tento vzhľadom k neschopnosti dodávateľa výhercu OVS splniť si záväzok OVS neanuloval a nevyhlásil novú obchodnú verejnú súťaž. Súd v zmysle dôkazov vyššie opísaných nepochyboval o tom, že takáto povinnosť vyplývala zo všetkých zákonných i podzákonných normatívnych aktov, ktoré majú pre vec význam, pričom neavizovanie vyskytnuvších sa problémov agentúre poskytujúcej NFP len potvrdzuje závery súdu, že išlo nie o „nedbanlivostne,“ ale úmyselne manažovaný postup, ktorého účelom bolo, ako je to vyššie opísané, dosiahnuť preplatenie rôznych prídavných výdavkov, ktoré by v prípade takéhoto „nemažovania“ preplatené neboli. Signifikantným je i ten fakt, že predmetná komunikácia prebehla až po tom, čo obžalovaní mali informácie o trestnoprávnom preverovaní ich aktivít v súvislosti s vyžiadaním si NFP.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku súd akceptoval názor odvolacieho súdu a jeho výklad objektívnej stránky trestného činu poškodzovania finančných záujmov európskych spoločností podľa § 261 Trestného zákona. Naozaj, aj na rozdiel od subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona ako majetkového trestného činu, trestný čin podľa § 261 Trestného zákona je trestným činom proti hospodárskej disciplíne, ktorý svojou podstatou je typicky ohrozovací delikt. Preto k jeho dokonaniu stačí, že z konania páchatela porucha chráneného záujmu hrozí. Úvahy prvostupňového súdu v rámci jeho prvého rozsudku, ktorými naznačoval, že vzhľadom ku konštrukcii predmetnej skutkovej podstaty musí dôjsť k naplneniu všetkých zákonných znakov „sprenevery“ ako ju chápe Trestný zákon, boli teda nesprávne. Prvostupňový súd síce naďalej vyjadruje svoje presvedčenie o zmaťochnosti popisu objektívnej stránky tohto trestného činu, v plnom rozsahu však akceptoval názor odvolacieho súdu a konštatoval, že konaním páchatelov „hrozila porucha chráneného záujmu“ ako to vo svojom stanovisku vyjadril odvolací súd.

Takémuto stanovisku v konečnom dôsledku nasvedčuje i autentický výklad zákona, z ktorého je zrejmé, že zákonodarcu chcel postihnúť čo najširší okruh konaní, ktorými sú ohrozené záujmy Európskych spoločností. Formalistické chápanie skutkovej podstaty, teda v tomto prípade nie je na mieste a to isté platí i pokiaľ ide obhajobou zaslané stanovisko Ministerstva financií SR. Vzhľadom ku konštrukcii skutkovej podstaty podľa § 261 Trestného zákona je irelevantné či sa finančné prostriedky poskytnuté z Európskych spoločností formálne stanú alebo nestanú súčasťou štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Je potrebné skúmať len to, či ide o „prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločností, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločnosťami alebo v zastúpení Európskych spoločností“. Z tohto pohľadu odvolajúc sa opäť na dikciu predmetného ustanovenia Trestného zákona je potrebné skúmať len to, či predmetné prostriedky pochádzajú z vymenovaných „druhov rozpočtu“ a je irelevantné ako sa formálne a účtovne zaradia po ich poskytnutí. V tomto prípade nemohlo byť sporu o tom, že v sumách ako je to uvedené aj vo výroku tohto rozsudku ide o sumy pochádzajúce (poskytnuté) zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločností.

Súd dospel k záveru, že v sume vyše 55.000,- Eur ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku došlo k použitiu prostriedkov z takéhoto rozpočtu na iný účel ako boli pôvodne určené a tým bolo „umožnené spôsobenie sprenevery“. Súd zotrváva na svojom názore, že nešlo o protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu, nakoľko, ako to vyplýva z odôvodnenia tohto rozsudku, protiprávnym zadržaním sa (vyplýva to aj z gramatického výkladu slova „zadržanie“) rozumejú iné prípady neoprávneného nakladania s finančnými prostriedkami zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločností. Výška

spôsobenej škody potom vyústila do jej definovania ako škody značnej, došlo teda k spáchaniu trestného činu podľa § 261 ods. 1, 3 Trestného zákona, pričom v jednočinnom súbehu došlo i k spáchaniu trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, 2 Trestného zákona. Aj v tomto prípade súd konštatoval, že prostriedky originálne pochádzajúce zo zdrojov Slovenskej republiky boli použité vo väčšom rozsahu na iný ako určený účel.

Prvostupňový súd korigoval svoj názor vyslovený v rámci prvého rozsudku i pokiaľ ide o konštatovanie účasti obžalovaného B. L.. Aj na základe novozistených okolností súd dospel k záveru, že aj tento obžalovaný mal svoju úlohu v rámci vopred dohodnutého scenára, ktorá presahoval rámec poskytnutia pomoci ako ho definuje ustanovenie § 21 Trestného zákona. Aj tento obžalovaný bol teda spolupáchatelom predmetných konaní v zmysle § 20 Trestného zákona a súd dospel k záveru, že trestný čin bol spáchaný spoločným konaním troch páchatel'ov.

Vrátiac sa ešte raz k návrhu prokurátorky prekvalifikovať skutky na tzv. základné skutkové podstaty, treba ešte dodať, že prokurátorka v súvislosti s existenciou záložného práva konštatuje, že „absentuje úmysel spôsobiť škodu veľkého rozsahu“ (viď jej záverečná reč, č.l. 581). Navrhuje „príslušnú úpravu skutkovej vety“, neuvádza však, ako si ju predstavuje, pričom súdu nie je zrejmé, ako sa dá konštatovať existencia trestného činu proti majetku resp. hospodársku disciplínu ohrozujúceho trestného činu, ak sa nevyčíslí následok. Ak by existencia zálohu a záložného práva mala eliminovať akýkoľvek majetkový následok, je priam nepredstaviteľné uznať vinu za trestný čin proti majetku (štvrtá hlava osobitnej časti Trestného zákona) a minimálne sporným sa javí byť i uznanie viny za trestný čin hospodársky (piata hlava osobitnej časti Trestného zákona). Ak nejaký majetkový následok podľa prokurátorky nastať má (len nie v rozsahu odôvodňujúcom kvalifikáciu skutku podľa niektorej z tzv. kvalifikovaných skutkových podstát), nemôže byť sporu o tom, že je potrebné takýto následok v zásade číselne vyčísliť - ak nie priamo konštatáciou škody, tak aspoň rozsahom, popisom charakteru neoprávnených výhod, rozsahom protiprávneho zadržania, použitia na iný účel a pod.

Záložné právo je právny prostriedok zabezpečenia pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Ide výhradne o inštitút súkromného práva (mimočodom, obsah spisu nenasvedčuje tomu, že by v tomto prípade uplatnené bolo), ktorý v zásade nemá vplyv na existenciu či neexistenciu vzťahov upravených právom verejných, i keď súd nepopiera, že existencia súkromnoprávných zmlúv môže mať vplyv napr. na posudzovanie subjektívnej stránky trestného činu. Nie však v takom rozsahu a v takom prípade, na ktorý poukazuje prokurátorka. Ak by totiž založenie predmetu, na ktorý bol poskytnutý NFP mohlo mať vplyv na trestno-právnu kvalifikáciu eventuálneho podvodného konania príjemcu, nielenže vznikajú v podstate neriešiteľné problémy so spôsobom špecifikácie následku, ale mohlo by dôjsť i k stavu, kedy takto chápané formálne „krytie sa“ poskytovateľa NFP, s ktorým príjemca formálne súhlasí, zamedzí vyvodeniu akejkoľvek trestnoprávnej zodpovednosti podvodne konajúceho subjektu. Zjednodušene povedané, podvodne vylákané plnenie je v celom rozsahu, v akom je vylákané, podvodne vylákaným plnením, nech by bolo „kryté“ akýmkoľvek dvojstranným súkromnoprávnym vzťahom. (Možno len dodať, že aj oveľa jednoduchšie formy podvodov, ako ich definuje Trestný zákon, zvyknú byť formálne „kryté“ rôznymi aj písomnými zmluvami alebo prehláseniami, pričom ich existencia v prípade preukázania podvodného úmyslu v čase skutku nemá žiadnu trestnoprávnu relevanciu.)

Pokiaľ ide o uloženie trestov jednotlivým obžalovaným, súd považuje za potrebné na úvod tejto časti odôvodnenia zosumarizovať všetky základné pravidlá týkajúce sa ukladania trestov.

Podľa § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere ako je ustanovené v Trestnom zákone. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. U spolupáchatel'ov

sa prihlada na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu, u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka sa prihlada aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine

Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sú v trestnom zákone taxatívne vymenované v ustanoveniach § 36 a 37. V zmysle § 38 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd v zásade musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností a to v odsekoch 3 a 4 tohto ustanovenia Trestného zákona predpísaným spôsobom.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za zbiehajúce sa trestné činy sa uloží úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V tomto prípade je to trestný čin podľa § 261 ods. 3 Trestného zákona, kde je sadzba tri až osem rokov odňatia slobody a limit mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 3 Trestného zákona šesť mesiacov odňatia slobody.

Súd u všetkých obžalovaných konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona - riadny život, ktorí páchatelia viedli pred spáchaním trestného činu a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného poriadku - spáchanie viacerých trestných činov. Tzv. základná trestná sadzba zostala nezmenená - tri až osem rokov odňatia slobody, keďže pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyrovnaný.

Na tomto mieste odôvodnenia rozsudku je vhodné opäť zopakovať a poukázať na tie jeho predchádzajúce časti, v rámci ktorých súd vysvetľuje, že spoločenskú prospešnosť projektu, o ktorý v tomto prípade ide, nespochybnil a je evidentné i to, že zrejme všetky finančné prostriedky boli použité v súvislosti s týmto projektom. To v konečnom dôsledku okrem iného znamená i naplnenie účelu projektu, ktorým bol vznik zmysluplného, ekonomicky výhodného a pre spoločnosť prospešného výrobného zariadenia, resp. prostredia, ktoré v konečnom dôsledku nepochybne relatívne signifikantným spôsobom zvyšuje mieru zamestnanosti v regióne, kde nezamestnanosť je vskutku vážnym sociálno-spoločenským problémom.

Aj toto bolo jedným z dôvodov, prečo súd nepovažoval za potrebné inak vážne pochybenia obžalovaných premietnuť do uloženia prísnych a exemplárnych trestov. Okolnosti prípadu podľa názoru súdu bolo možné považovať za „mimoriadne“ ako ich opisuje už citované ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a preto súd uložil tresty, ktoré bolo možné podmienene odložiť na primeranú skúšobnú dobu. Vzhľadom na doterajší spôsob života páchatel'ov (išlo o doteraz netrestané osoby so slušnou povest'ou) a prostredie, v ktorom žijú a pracujú, i vzhľadom na okolnosti prípadu, možno totiž konštatovať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'ov výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Pokiaľ ide o diferenciaciu trestov, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, priebeh udalostí manažovali predovšetkým obžalovaný T. V. a obžalovaný T. U. ako zástupcovia firmy O.M.D. KOVO, s.r.o. Do istej miery možno konštatovať, že obžalovaný L. ako osoba s ekonomicky výrazne slabším pozadím, bola v podstate na páchanie trestnej činnosti zneužitá a v konečnom dôsledku mala z nej menší prospech. Aj preto súd tomuto obžalovanému uložil nižší trest s kratšou skúšobnou dobou.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody, v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1 Trestného zákona, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd obžalovanému uloží vždy povinnosť nahradiť škodu a ak je jej výška súčasťou popisu

skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, ak podľa výsledku dokazovanie nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škodu alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

V tomto prípade podľa názoru bolo potrebné postupovať v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku. Predovšetkým je potrebné uviesť, že trestnoprávny senát zaoberajúci sa prioritne trestnoprávnou zodpovednosťou páchatela nemôže ani prejudiciálne riešiť otázku porušenia povinnosti zmluvy o poskytnutí NFP, resp. možnosti odstúpenia od tejto zmluvy z dôvodu porušenia jej ustanovení. V každom prípade síce konštatoval nezákonné konania v rámci plnenia zmluvných vzťahov medzi poskytovateľom a príjemcom NFP, nie je však oprávnený s konečnou platnosťou uzavrieť a vyriešiť otázku, v akej miere došlo k porušeniu zmluvných vzťahov a či sú dôvody na odstúpenie od zmluvy - či už s uplatňovaním vrátenia celého poskytnutého príspevku alebo jeho časti.

Je bez akýchkoľvek pochybností jasné, že na vyriešenie tejto otázky je potrebné vykonať množstvo ďalších dôkazov, ktoré presahujú potreby trestného stíhania, pričom je zrejmé, že v rámci tohto prípadu - najmä z dôvodu, že v konečnom dôsledku došlo k naplneniu cieľov financovaného projektu, je zrejmý priestor i na mimosúdne urovanie prípadne vzniknutých sporov. Preto o náhrade škody bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje v lehote 15 dní od jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Prokurátor môže podať odvolanie pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka. Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.